

ॐ
मा
ॐ

ॐ
मा
ॐ

આધ્યાત્મિક કેડી

તંત્રી - સંપાદક : ડેલાસબહેન એન. પરીખ

ॐ ભूર્ભુવः સ्वः । ॐ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભગ્નોદ્દેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યીતઃ પ્રયોદયાત् ॐ ॥

(વર્ષ ૨૩)

ઓક્ટોબર - ૨૦૦૪

(અંક ૨)

॥ �ॐ મા ઓં ॥

॥ જય ગાયત્રી મા ॥

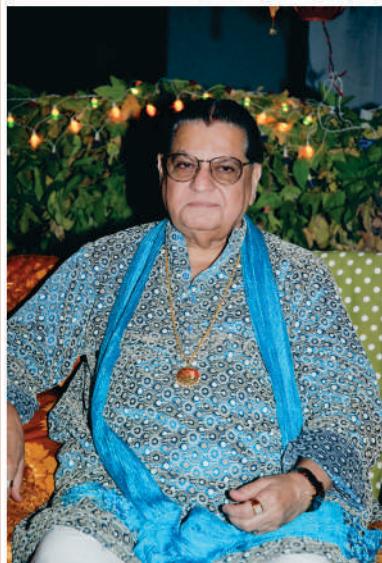
॥ ઓં મા ઓં ॥

વાર્ષ : ૨૩
અંક : ૨

આધ્યાત્મિક કેડી

ઓક્ટોબર
૨૦૦૪

શ્રી ગાયત્રી ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ : અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫.

વાર્ષિક લવાજમ
રૂપિયા વીસ (૨૦/-)

(*) પ્રકાશક (*)

શ્રી ડેલાભહેન એન. પદીઅ,
શ્રી ગાયત્રી ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ,
'નીલોખા' બંગલો,
ત્રિમૂર્તિ સોસાયટી,
ગવર્નરમેન્ટ પાંચ બંગલા પાછે,
ગુલબાઈ ટેકરા,
અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫.

આધ્યાત્મિક

ક્રમ	વિગત	પાન નં.
૧.	કેસરનો પ્રસાદ પદ્ધરાવ્યો - રાજયોગી નરેન્દ્રાજી	૧
૨.	પરમાત્મા આલિંગન આપશેજ	૧
૩.	શ્રી કૃષ્ણના સ્વરૂપને સમજ્ઞાયે	૩
૪.	શ્રી કૃષ્ણ સાખા શ્રી દીર્ઘજીનો પ્રસ્તાવ	૪
૫.	રાજ-કૃષ્ણનો જન્મોત્સવ	૫
૬.	રામનવમી	૧૨
૭.	ગુરુપૂર્ણિમા	૧૩
૮.	ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ - ૨૦૦૪	૧૭
૯.	કેવા છો ગુરુ તમે કેવા	૨૩
૧૦.	કેવા છો ગુરુ તમે કેવા?	૨૩
૧૧.	ઓવા છીએ અમો ઓવા છીએ.	૨૪
૧૨.	વૈશ્વિક સેવા કેન્દ્ર - નિલોખા	૨૫
૧૩.	રાજની કિર્તન યાગ્રા	૨૭
૧૪.	રાજવાણી	૨૭
(૧)	આત્મવિશ્વાસ કેળવવો	૨૭
(૨)	વેલેન્ટાઇન ડે	૨૮
(૩)	પ્રાર્થનાની શક્તિ	૨૯
(૪)	માનવ જીવનની સમૃદ્ધિ	૩૦
(૫)	પ્રમાણિકતાને જીવનમાં અપનાવો	૩૧
(૬)	આણસની વિષવેલને કાપી નાણીએ	૩૧
૧૫.	સમાચાર	ગઈલટ-૩
૧૬.	વિદેશનો કાર્યયદ્ધા	ગઈલટ-૪

॥ ઓં મા ઓં ॥

visit us at :
www.rajyoginarendraji.com

અર્ધ વાર્ષિક અંક એપ્રિલ અને ઓક્ટોબર

આધ્યાત્મિક કેડી : ઓક્ટોબર - ૨૦૦૪

- R.N. 38405/82

(૧)

કેસરનો પ્રસાદ પદ્ધરાવ્યો....

તા. ૩-૬-૦૪ ગુરુવારની મહિયરાત્રિએ મારો હાથ હલાવીને કોઈએ મને ઉઠાડ્યો. હું ભરનિંદ્રામાં હતો તેથી સફાળો બઠો થઈ ગયો. નાઈટ લેઝના પ્રકાશમાં મૈં ઘડિયાળમાં જોયું તો રાત્રિના બે અને પરચીસનો સમય બતાવતો હતો. રૂમમાં દીમે દીમે પ્રકાશનું ઓજસ વદ્યું અને માતાજીની દેહાકૃતિ પ્રગટ થઈ. ચુવતીના સ્વરપે, મૂછ હાસ્ય વેરતાં માતાજી મારી પાસે જ ઉભાં હતા. હું આનંદ અને રોમાંચનો અનુભવ કરતો માતાજીની ચરણવંદના કરવા ઉભો થયો અને માતાજીના ચરણમાં જ ટળી ગયો. માતાજીએ આશીર્વદ વરસાવી, સોફામાં મહિયમાં આસન લીધું. હું ઊઠીને સોફા પાસે ગયો અને માતાજીનાં ચરણમાં બેસી ગયો.

માતાજીએ મને હાથ ઝાલીને સોફામાં તેમની પાસે બેસાડી દીધો. મારા વાંસામાં અને મર્સ્ટક પર મૂઢું, મીઠો હસ્ત પસવારતાં માતૃ વાત્સલ્યની વર્ષા કરી. પછી કાર્યચિહ્ન વિશે વાતો કરી અને માર્ગદર્શન આપ્યું. વાતોમાં કંઈ કેટલોય સમય વીતી ગયો. પછી માતાજી સોફામાંથી ઊઠીને પાસેના ટેબલ પાસે ગયા અને ટેબલ પર કેસર પદ્ધરાવ્યું. માતાજી મને કહે, હવે તું સૂર્ય જા.

પ્રકાશનો એક જબકારો થયો અને માતાજીની દેહાકૃતિ એ પ્રકાશપૂંજમાં જ વિલીન થઈ ગઈ. થોડીવાર મીઠા વાત્સલ્યને માણતો અને માતાજીની મીઠી વાતોને વાગોળતો હું સોફામાં જ બેસી રહ્યો. પછી ઊઠીને પલંગમાં આવીને બેઠો. ઘડિયાળ રાત્રિના બે અને પીસ્તાળીસનો સમય બતાવતી હતી.

માતાજીએ આસમાની રંગની સાડી ભારતીય ટબે પર્ચિધાન કરી હતી. કેશ છૂટા હતા, આછા આભૂષણો હતા. સમર્સ્ત અર્થિત્વમાં દિવ્ય પ્રકાશની, દિવ્ય તેજની આભા વરતાતી હતી. દિવ્ય સુવાસ સમગ્ર વાતાવરણને મહેંકાવી રહી હતી.

આ વખતે માતાજી ક્યારે પણ નીજ સ્વરૂપમાં પ્રત્યક્ષ પ્રગટ થાય તે હેતુથી સાફેભર મહિનાના પ્રથમ દિવસથી જ અમારા ઘરના સભ્યોએ ભાવસભર પૂજા રૂપે ઇમની સુંદર સભાવત કરી રાખી હતી. પ્રસાદ ઘરાવવા માટે પૂજ્ય માતાજીને મનભાવન વાનગી મૈં જાતે જ બનાવવાનો નિર્ધાર કર્યો હતો. પરંતુ માતાજી તારીખે પદ્ધારી ગયાં.

(૨)

પરમાત્મા આલિંગન આપશે જ.....

તા. ૭-૬-૦૪

હ્યાલા પ્રેમના પારેવાંાંઓ,

આપ સર્વેનું હાર્દિક સ્વાગત છે. આપની શુભેચ્છાઓ અને ભાવનાઓનો હું પ્રેમપૂર્વક સ્વીકાર કરું છું. દેશ વિદેશમાં વસતા ભાવિકો માટે સાફેભરના પ્રથમ સખાહની પ્રતીક્ષા કંઈક વિશેષ અનુભવગમ્ય બની રહેતી હશે. આદ્યાત્મિક ઉત્સાહનું પર્વ માણવા ભાવિકો સેવાદિન ચોથી સાફેભરથી જ શ્રદ્ધા કુટીરમાં સંદ્યાટાણે સત્સંગ માણવા પદ્ધારે છે.

માતાજીના પ્રત્યક્ષ દર્શન કરવાની, અનુભૂતિ કરવાની, સાક્ષાત્કારની, દિવ્યવાણી શ્રવણની ઈરણ દરેક ભાવિકને હોય છે. કેટલાક ભાવિકો તો વળી એવું પણ કહેતા હોય છે કે,

પૂજય રાજ્યોગીને જો માતાજી સદેહે આવીને જન્મદિને વાત્સલ્ય વરસાવતાં હોય, આશીર્વદ આપતા હોય, કાર્યયજ્ઞ વિષે માર્ગદર્શન આપતાં હોય તો અમે પણ માતાજીના અને ગુરુદેવના બાળકો છીએ ને! અમને પણ પૂજય ગરુદેવના માધ્યમ દ્વારા માતાજીના પ્રત્યક્ષ દર્શન, અનુભૂતિ આશીર્વદ અને માર્ગદર્શન મળે. કે નહિં? હાલા બાળકો,

આપને પણ માતાજીનો સાક્ષાત્કાર થઈ શકે, માર્ગદર્શન અને આશીર્વદ મળી શકે, માતાજીની પ્રત્યક્ષતાની અનુભૂતિ પણ થઈ શકે. તમારી ઈચ્છા, તમારી ભાવનાઓ મને અને માતાજીને આવકાર્ય છે. માતાજીને પણ તમને પ્રત્યક્ષ મળવાની, માતૃવાત્સલ્ય વરસાવવાની ઈચ્છા અને અધીરાઈ છે જ.

એક ડૉક્ટર માતાપિતાના બાળકને પણ માતાપિતાની જેમ સફળ અને પ્રતિષ્ઠિત ડૉક્ટર બનવા માટે બાળકે પણ વિવિધ પરીક્ષાઓ તો પાસ કરવી જ પડે, વળી સફળતા અને પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરવા માટે જરૂરી, યોગ્ય પુરુષાર્થ તો કરવો જ પડે ને! આધ્યાત્મિકતાનાં ઉત્તુંગ શિખર પર પહોંચવા માટે તમારે પણ પુરુષાર્થ તો કરવો જ પડશે ને! તમારે ફક્ત આસક્તિનું આવરણ હટાવવાની અને માતાજીને પહેંચાનવાની અને માતાજી દ્વારા તમને થતી અનુભૂતિઓને સમજવાની ક્ષમતા કેળવવાની જરૂર છે.

કેવો પુરુષાર્થ કરવો અને ક્ષમતા કેવી રીતે કેળવવી? તમારી અંતરતમ્ ઈચ્છા હશે તો દિવ્ય માર્ગદર્શન મળી જ રહેશે. મારા અનુભવના આધારે આપની આધ્યાત્મિક ક્ષમતા કેળવવા માટે અને સાત્વિક પુરુષાર્થ કરવા માટે જરૂરી માર્ગદર્શન કરું છું. અપનાવશો તો તમારી ઈચ્છા "માતાજીના સાક્ષાત્કાર"ની ફળીભૂત થશે.

(૧) પ્રથમ જરૂરિયાત છે. આપણા તન અને મનની શુદ્ધિ. આહાર, વિહાર અને વ્યવહારમાં શુદ્ધિ અને સમતુલન. સત્સંગ, સ્વાધ્યાય અને સદગુરુના શરણથી જ, તેમના આદેશોનું આચરણ કરવાથી જ મનની મલિનતા, મનના વિકારોને મિટાવી શકાય. મનોબળ મજબૂત કરી શકાય. આત્મજાગૃતિ લાવી શકાય.

(૨) ભૌતિક સાધન, સંપત્તિ અને સગવડોમાં સંતોષનો ભાવ કેળવવો જરૂરી છે. સંતોષ હોય તો જ જીવનમાં શાંતિનું સુખ માણી શકાય. સગવડોનું સુખ ક્ષણિક હોય છે, વિભાજીત થતું રહે છે. જ્યારે શાંતિનું સુખ શાશ્વત છે. એષણાઓને ઓગાળ્યા પછી જ મનમાં સ્થિરતા, એકાગ્રતા આવી શકે છે. સાત્વિક વિચારોનું વાવેતર થઈ શકે. મન પરમાત્મા તરફ ટળવા લાગે. સંતોષનો આવિભર્વ થતાં જ ક્ષમા, સહનશીલતા, નેતૃત્વકતા અને અહિંસાનો ભાવ પ્રગટવા માંડે છે. પ્રભુ સ્મરણ, મનન, ચિંતનમાં મન પ્રવૃત્ત થવા લાગે છે. રૂચિ દાખવે છે.

(૩) નિયમિત ભાવપૂર્ણ ઉપાસનાની આદત પાડવાથી આપણા ઈષ્ટદેવ, મા ભગવતી સાથે એક આત્મીય ભાવ જાગે છે, આત્મીય નાતો બંધાય છે. ઉપાસનામાં પરમાત્માના સ્મરણ અને સ્વરૂપને જ ભાવપૂર્વક કેન્દ્રમાં રાખીને તમે નામસ્મરણ, જપ, તપ, ભજન, કીર્તન, સેવા, પ્રાર્થના, પૂજા વગેરે ભક્તિની કોઈપણ પદ્ધતિ અપનાવો, પરમાત્માને તે સ્વીકાર્ય છે. એકવાર આત્મીયતા કેળવાઈ જાય પછી તો પરમાત્મા તમારા ઈષ્ટના સ્વરૂપમાં, તમારા મિત્ર, સખા, હિતેજુંવજ્ઞના સ્વરૂપમાં, અરે, તમે પુકારો તે સ્વરૂપમાં તમને મળવા માટે આવશે. તમારી સર્વાંગી

સંભાળ લેવાની જવાબદારી સ્વીકારી લેશે. પરમાત્માને જ તમારા જીવનનું કેન્દ્ર બિનદુ બનાવો અને તમે તેની ત્રિજ્યામાં કેન્દ્રથી જોડાયેલા જ રહો. પરમાત્માનો સતત સ્પર્શ તમારી ચેતનાને ચેતનવંતી બનાવતો રહેશે. તમારા આભામંડળને વધુ પ્રકાશિત અને ઘણું બનાવશે.

(૪) સંસારમાં આપણું અસ્તિત્વ કર્મ કરવા માટે અને પ્રારંભ કર્મ ભોગવવા માટે જ છે. કર્મ કરવા માટે અને કર્મ ભોગવવા માટે....

પણ આપણામાં શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક શક્તિની જરૂર છે. આપણી શારીરિક, માનસિક અને આદ્યાત્મિક શક્તિનો સાત્ત્વિક વિનિયોગ આપણું સાત્ત્વિક, ઉજળું પ્રારંભ નિર્માણ કરે છે. આપણું આત્મબળ વધારે છે. જીવનનાં ગુંગાવાતો સામે ઝૂમવાની, જીતવાની ટક્કર ઝીલવાની ક્ષમતા, સહનશીલતા કેળવે છે. આપણું આત્મબળ આપણામાં જ વિલસિત આત્મરામની અનુભૂતિ કરાવી આપે છે. પરમાત્મા સાથે અનુસંધાન કરાવી આપે છે.

(૫) જીવનમાં આદ્યાત્મિક પંથના પ્રવાસી બનવા માટે આદ્યાત્મના ઉત્તુંગ શિખરો સર કરવા માટે, ખદ્ય સિંહાસન પર વિરાજૃત આત્મતત્વની અનુભૂતિ કરવા માટે, પરમાત્માના સાકાર સ્વરૂપે દર્શન કરવા માટે, જીવનમાં ત્વાગ અને સંચયમનો ગુણ કેળવવો પડે. જીવન વ્યવહાર અતિ સરળ બનાવવો પડે. મન અને ઈન્ડ્રિયો પર સંચય કેળવવો પડે, એષણાઓનો ત્વાગ કરવો પડે.

પરમાત્માની કૃપા અને સંત સદગુરુના આશીર્વાદ અને માર્ગદર્શનથી આપણો આદ્યાત્મિક પંથ સરળ બની શકે છે. પરમની અનુભૂતિ, સહાય, સાક્ષાત્કાર શક્તય બને છે. આપ સર્વે આ પાંચ પગથિયાં ચઢી જાવ તો પરમાત્મા સ્વચ્યમું એમનો હસ્ત લંબાવી આપને નીજની સમીપ ખેંચી લેશે, આલિંગન આપશે. મારા આપ સર્વેને આશીર્વાદ છે. ઊં મા ઊં

(૩)

શ્રી કૃષ્ણના સ્વરૂપને સમજુએ

તા. ૧-૬-૦૪

હ્લાલા સખા અને સખીઓ,

શ્રી કૃષ્ણનો જન્મ અને કર્મ "જનહિતાય, જન સુખાય" માટે જ હતાં. બાળક અને કિશોર શ્રી કૃષ્ણની યાદ આવતાં મોરપીંછ ધારી, વાંસળી વગાડતા, રાસ રમતા, ગાયો ચરાવતા તેમજ વિવિધ બાળ લીલાઓ કરતા કનેચાની છબી માનસપટ પર ઊપરી આવે છે.

યુવાન શ્રી કૃષ્ણની યાદ વિષ્ણુ સ્વરૂપે શેષશૈયા પર શયન કરેલા, ચરણની સેવા કરતા લક્ષ્મીજી, શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ ધારણ કરેલા લક્ષ્મીજીની સેવા સ્વીકારતા, પ્રસંગ મુખાકૃતિ ધરાવતા શ્રી કૃષ્ણની ચારભૂજા ધારી વિષ્ણુના સ્વરૂપની છબી માનસ પટ પર ઊપરી આવે છે.

આપણી વૈદિક સંસ્કૃતિ એટલી ગૂટ, અર્થસભર છે. પરમાત્માના વિવિધ સ્વરૂપોના દર્શન, તેમના આયુધો, પ્રતિકો અને તેમનું પ્રત્યેક કાર્ય, માનવને સમાજને, શીખ આપવા માટે જ હોય છે.

આજે આપણે વિષ્ણુ ભગવાનની ચારભૂજાઓમાં શોભતા વિવિધ આયુધો અને પ્રતિકોનો ભાવાર્થ સમજવા પ્રયત્ન કરીએ. લક્ષ્મીજી સ્વચ્યમું શ્રી વિષ્ણુના ચરણની સેવા કરે છે.

શેખ શૈયા પર આરામ કરતા શ્રી વિષ્ણુનું સ્વરૂપ આપણને શીખવે છે કે, દૂષણો ચુક્ત

ઝેરીલી વ્યક્તિઓના સંપર્કમાં આવવાનું થાય તો નિર્ભય બનો, દૃઢ મનોભળ કેળવો. સાત્ત્વિકતા અને દૃઢ સંકલ્પશક્તિ કેળવવાથી જીવનમાં નિર્ભયતા આપોઆપ કેળવાઈ જાય છે. આપણા સરળ વ્યવહાર અને નૈતિકતાથી આપણી ફરતે એક પ્રભાવિત આભા પ્રસરી રહે છે. જેથી આસુરી વૃત્તિવાળી વ્યક્તિઓ આપણા વશમાં રહી શકે અથવા આપણું અહિત કરવા ધારે તો પણ કરી શકતી નથી.

લક્ષ્મીજી ચરણ સેવા કરે છે. તેનું તાત્પર્ય મારી દાખિએ એવું છે કે, ચરણ એ આચરણનું પ્રતિક છે. સરળ, શુદ્ધ અને સેવાયુક્ત સાત્ત્વિક અને નૈતિક આચરણ, જીવનવ્યવહારમાં હોય તો લક્ષ્મીજી હંમેશાં આપણા પર પ્રસંગ રહે છે, નારાયણની સાથે વાસ કરતી લક્ષ્મી હંમેશાં કલ્યાણકારી, સૌભાગ્ય દેનારી જ હોય છે. આપણા મન અને વિચારોને ઉર્ધ્વગામી, રચનાત્મક પ્રવૃત્તિમાં પ્રવૃત્ત કરે છે. વિષણુનું પ્રસંગ, વદન દર્શાવે છે કે, કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં હંમેશાં પ્રસંગ, આનંદી રહેવાથી આપણા તન, મન, અને આત્માનું સૌંદર્ય ખીલી ઉઠે છે. હસ્તમાં શંખ દર્શાવે છે કે, હંમેશા સાત્ત્વિક જ્ઞાનનો પ્રચાર કરો, સત્ય અને જ્યાયની જ તરફેણ કરો.

ચક્રનું પ્રતિક જીવનમાં ગતિશીલતા, ઉદ્ઘમ, પુરુષાર્થ દર્શાવે છે. પુરુષાર્થ કરીને જ આપણે આપણા પ્રારંભને ઘડવાનું છે. બદલવાનું છે. જીવનમાં કચ્ચારેચ નિર્જિયતા વ્યાપે નહિં, આજસ પ્રવેશો નહિં. તેની તકેદારી રાખવી જોઈએ. જીવનના કોઈપણ તબક્કામાં તન અને મનને પ્રવૃત્ત રાખો.

ગદા એ શક્તિનું પ્રતિક છે. સાત્ત્વિક શક્તિનો સમબ્યય સાધીને સ્વ અને સમદ્ધિના સેવાકાર્યમાં, ઉત્કર્ષમાં અનાસક્ત ભાવે જોડાઈ જાવ. તન, મન, ધન, આત્માની જ્ઞાનની શક્તિનો સદૃષ્ટિપ્રયોગ સમદ્ધિના - શ્રેયાર્થે વાપરવાનો જ આગ્રહ રાખવાથી પરમાત્માની દિવ્ય શક્તિનો પ્રવાહ આપણી અંદર વહેતો વત્તિય છે.

પદ્મ એટલે કમળ, અલિપ્ટ, અનાસક્ત ભાવ કેળવવાનું પ્રતિક છે. કાદવમાં, જળમાં રહેવા છતાંચ તેનાથી લેપાતું કે ખરડાતું નથી.

કમળ તેની કોમળતા, સૌંદર્યતા, સુવાસના ગુણને વિપરિત પરિસ્થિતિ અને વાતાવરણમાં પણ અકબંધ રાખી શકે છે. આપણું અસ્તિત્વ પણ સંસારની માયાજળ, પ્રલોભનો, દૂષણોથી ઘેરાયેલું વાતાવરણ અને અનેક અડચણોથી ઘેરાયેલું હોવા છતાં પણ જો આપણે અનાસક્ત, નિર્બેંપભાવ કેળવીએ તો આપણું જીવન કમળ જેવું સુંદર, સુવાસમય બની શકે.

નરમાંથી નારાયણ, માનવમાંથી મહામાનવ બનવા માટે આપણે શ્રી કૃષ્ણાના સ્વરૂપને, તેમના ઐશ્વર્યનો તાત્ત્વિક અર્થ સમજુઓ અને આપણા જીવનમાં અપનાવીએ તો જ તેમના પ્રાગટ્યની ઉજવણીનો સાચો આનંદ માણી શકાય. વર્ષો વીતી ગયાં છતાં પણ શ્રી કૃષ્ણ આજે પણ લોક ખદ્યમાં અદકેદું સ્થાન પામી શકાય છે.

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનાં પ્રાગટ્યને તેના સ્વરૂપને અને ઐશ્વર્યને સમજવાની અને જીવનમાં અપનાવવાનો સાત્ત્વિક પુરુષાર્થ કરવાની શક્તિ અને બુદ્ધિ મા ભગવતી અર્પે એવી આશીર્વાદ.

ॐ મા ॐ

રાજયોગીજી

તા. ૭-૬-૦૮

"હે સખા, આપ દ્વારિકામાં આપનો જન્મ દિવસ ઉજવો" શ્રી દીર્ઘે શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને સખા ભાવે વિનંતી કરી.

"ભલે તું આયોજન કર". શ્રી કૃષ્ણે સહજભાવે શ્રી દીર્ઘના પ્રસ્તાવને આવકારતાં આયોજન કરવા જણાયું.

તા. ૪-૭-૦૪ બુધવારે રાતે સ્વમ્ભમાં મેં શ્રી કૃષ્ણ અને શ્રી દીર્ઘનો વાર્તાલાપ સાંભળ્યો. દ્વારિકાનગરીના રાજદરબારનો શાણગાર અવર્ણનીય, અદભૂત હતો. આજે દ્વારિકાવાસીઓ, સુંદર વલ્લાસમાં રાજદરબાર તરફ જતા મેં જોયાં. ગોકુળ, વૃદ્ધાવનનાં ગોપગોપીઓ, મથુરાવાસીઓ વિવિધ વેશ પરિધાન કરેલા "કૃષ્ણ કનેચાલાલ કી જચ" બોલાવતા, રાજદરબારમાં પ્રવેશતા મેં જોયા. મેં મારી જતને પણ ગોકુળવાસીઓના વૃદ્ધમાં ચુવા સ્વરૂપે ધોતી અને કેડીયું પરિધાન કરેલ નંદબાવા સાથે ગોછિ કરતો જોયો.

નંદબાવા સાથે હું દ્વારિકાધીશ પાસે પહોંચ્યો. શ્રી કૃષ્ણ અને નંદબાવાનું મિલન મેં નજરે નિછાળ્યું. અદભૂત ભાવોર્મિઓ બંને પિતા પુત્રના મુખારવિંદ પર વત્તાતી હતી. થોડીવાર પછીમેં સખાભાવે મારો હાથ લંબાવ્યો, અને મારા પ્રિય સખા કૃષ્ણે મને પાસે ખેંચી લીધો અને ખદ્યસરસો ચાંપી આલિંગન આપ્યું. દિવ્ય સ્પર્શથી રોમાંચ અનુભવતો હું જાગી ગયો. સ્વમ્ભ પૂર્ણ થયું પરતું મારી આંખોમાં હર્ષશ્રૂ વહેતા હતા. મારા માનસ પટ પર શ્રી કૃષ્ણના જન્મદિવસના મહોત્સવનું ચિત્ર અંકિત થઈ ગયું છે.

હવે મારા મનમાં વિચાર આવ્યો કે, શ્રી દીર્ઘે સખા શ્રી કૃષ્ણને દ્વારિકામાં તેમનો જન્મદિવસ ઉજવવાનો પ્રસ્તાવ મૂકવા પાછળ અને શ્રી કૃષ્ણે સહર્ષ સંમતિ આપી દીર્ઘજીને ઉત્સવનું આયોજન કરવા જણાયું તેનો હેતુ શું હશે?

મારા મનમાં જ જવાબ સ્કૂરે છે કે, બાળપણ, કિશોરવય અને ચુવાનીમાં ઘણો જ સંઘર્ષ વેઠીને પણ ધર્મ ન્યાયના પક્ષે રહી, સહજ લીલાઓ કરી પ્રજવાસીઓના, મથુરાવાસીઓના, પાંડવકુળના ખદ્યમાં પ્રેમભર્યું શાશ્વત સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. જન્મોત્સવની ઉજવણી થકી દ્વારિકાવાસીઓ અને જગતના માનવીઓને, શ્રી કૃષ્ણના જીવનની ઝાંખી કરાવી, જીવનમાં ધર્મ ન્યાય અને નિર્જામ કર્મનો સંદેશ આપવાનો હેતુ જ દીર્ઘ દ્રાષ્ટિવાળ સખા શ્રી દીર્ઘજીએ દ્વારિકામાં દ્વારિકાધીશ બન્યા પછી જન્મોત્સવ ઉજવવાનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો હશે.

અસ્તુ..... જયશ્રી કૃષ્ણ....

રાજ-કૃષણનો જન્મોત્સવ

(૫)

દેમંતભાઈ ઉપાદ્યાય

ડા. ૦-૮-૦૪

(તા. ૭-૮-૨૦૦૪ ના રોજ પી.જી. મહેતા હોલમાં ઉજવાયેલ પૂજયશ્રીના)

જન્મદિન અને જન્માષ્ટમી મહોત્સવનો અહેવાલ)

અટાર વર્ષ પછી પૂજયશ્રીનો જન્મદિવસ તા. ૭-૮ અને શ્રી કૃષણનો જન્મદિવસ - જન્માષ્ટમી એકજ દિવસે આવ્યા. પૂજયશ્રીનો જન્મ પણ આઠમે અને તે રાત્રે બાર વાગે જ થયો છે. પણ તે ભાદરવાની આઠમ હોઈ રાધાષ્ટમી તરીકે પ્રચલિત છે. પૂજયશ્રી અને શ્રી કૃષણમાં ધાણુંજ સાખ્ય છે. શ્રી કૃષણના જીવનમાં સાતના અંકનું ધાણુંજ મહત્વ છે. જેમ કે પ્રભુએ સાત વર્ષની ઉંમરે જ ગોવર્ધન ધારણ કર્યો. સાત દિવસ સુધી ગોવર્ધન ધારણ કર્યો. પ્રભુની વેણૂમાં સાત છીદ્રો અને પ્રભુના મંત્રનો જોડાકાર સાથે ગણાતા સાત અક્ષરો "શ્રી કૃષણ શરણંમભુ" પૂજય ગૂરુદેવનો જન્મ સાતમી તારીખે તેમના બંગલાનો નંબર સીટ્યોતેર -૭૭ બે સાત પૂજયશ્રીને વલચ્ચપ થી ૨૦૦૪ સુધી થયેલી માતાજીની અનુભૂતિઓ છે. જે નોંધાઈ છે તેમાં સાત સ્થાનો (૧) પૂજા ઇમ (૨) પૂજા સ્ટેન્ડ, (૩) પૂજા કલાટ, (૪) અંબાજીની ઇમ, (૫) વાડામાં. (૬) વરંડામાં અને (૭) પેસેજમાં.

ખેર ? બંને અવતારો છે અને બજેનો જન્મદિવસ એક જ જગ્યાએ ઉજવાતો હોય ત્યારે તે સ્થળ પણ પવિત્ર તીર્થ બની જાય છે અને તેથી જ આજે પી.જી. મહેતા હોલમાં સવારથી ભક્તોની ભીડ છે. આજે હોલમાં સાદો શાંતિગાર છે. મુખ્ય દરવાજે Happy birthday to Rajyogya narendraji નું તોરણ બંધાયું છે. પૂજયશ્રીની બેઠક પાછળ પણ Happy birthday -73 લખાયું છે અને તેંબું મા તેંબું નું તોરણ છે. હોલમાં પૂજયશ્રીના છેલ્લા - ૨૦ વર્ષની સુંદર તસ્વીરો દ્વારા કેટલાય પ્રસંગોના ઇતિહાસની સ્મૃતિ તાજી કરાવાય છે. આ તસ્વીરોપણ ર૦ જ છે અને તેમાં પૂજયશ્રી કુલ ૮૬ વખત દ્રશ્યમાન થયા છે. ખૂબ સમજવા જેવું છે કે ૮૬ એટલે આઠ અને ૭ આઠમનો જન્મ... રાજનો અને શ્રીકૃષણનો બજે દ્વારા ઇ પદ્ધતિપૂર્વ પર વિજય મેળવવાના ઉપદેશ અપાયા છે. કામ, કોઇ , લોભ, મોછ, મત્સર અને મદ બજે ના ઇ પ્રમાણ છે. પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, શાષ્ટ, ઉપમાન, અર્થપત્ર અને અનુપલબ્ધિ.. તસ્વીરો દ્વારા પૂજયશ્રીના વીસ વર્ષના ઇતિહાસને તાદૃશ્ય કરવા બદલ ભાઈશ્રી મનેષને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન...

બરાબર ૬ વાગે પૂજયશ્રી પદ્ધાર્યા છે. કીમ કલરનું પીતાભર તાબ્રંગની કફ્ફની, નવરંગી ખેસ, ગળામાં દ્વારા પેન્ડન્ટ અને પગમાં મોજડી પૂજયશ્રીનું આ કૃષ્ણસ્વરૂપ જોઈને ભક્તો હરખાદ ગયાં... તેઓના પ્રેમમય પગલાં, હેતમય ચિંતિ, અમી ભરેલી દ્રષ્ટિ, મોછક પગલાં અને સહૃદાના સ્વાગતને આવકારતો ઉંચો હાથ...પૂજયશ્રીની આ મનભાવન ગ્રાંભી કરીને ભક્તો ધન્ય થઈ ગયાં સ્વાગતમાં છઢી પોકારાઈ છે. તેઓશ્રીએ મનેષભાઈ દ્વારા પ્રદર્શિત આ તસ્વીર પ્રદર્શન ને નિહાયું છે. અતીતના સ્મરણોમાં ખોવાયા છે. અને મનેષભાઈના પરિશ્રમને આશીર્વાદ આપ્યાં છે.

બરાબર ૮-૧૦ મિનિટે ભક્તો સાથે તેઓએ મીઠો વાતાલાપ કર્યો છે. પૂનઃબહેનજીએ ગુરુવંદનાના જ્લોકથી વંદના કરાવી છે. અને નરેન્દ્રાષ્ટકનું સમુહુગાન ગાયું છે. "જ્યોત સે જ્યોત જગાતે ચલો" ગવાયું છે. પૂજયશ્રીના સેવાયજોની આદર્શોની અને તેઓના

શિસ્તની જ્યોત ભક્તો દ્વારા પ્રજ્વલિત જ રહે અને અનેકો સુધી પૂજ્યશ્રીની વિચારદારાના માધ્યમ બનીએ તેવી પ્રાર્થના હતી. હવે સહૃદૈ હેપી બર્થ ડે ટુ ચુ ગાઇને પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં પ્રાણામ કર્યા છે.

સવારે ૮-૩૦ વાગે ચરણવંદના નો કાર્યક્રમ શરૂ થતાં દરજના ભક્ત શ્રી અરવિંદભાઈએ પૂજ્યશ્રીના આશીર્વદથી, તેઓની પટ્ઠના કીડની સ્ટોનના ઓપરેશન માં મળેલી અકલ્ય સફળતાનું પૂજ્યશ્રીને બચાન કર્યું છે. તેઓ પૂજ્યશ્રીને વંદના કહેતાં કહેતાં ભાવવિભોર બન્યાં છે અને પૂજ્યશ્રીએ સાંત્વના આપી છે. હવે ભક્તોની લાંબી કતારો થઈ છે. દરેક ભક્ત પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં મસ્તક નમાવીને પૂજ્યશ્રીના પ્રેમાળ સ્પર્શ અને સ્નેહાળ આશીર્વદ પામી દ્યાય બને છે.

પૂજ્યશ્રીના એક ભક્ત શ્રી નારણભાઈએ આજે એક સુંદર તસ્વીર પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં બેટ ધરી છે જેમાં દર્શાવાયું છે કૃષ્ણા સખા રાજયોગી... નીચે લખાયું છે રાજયોગી સખા કૃષ્ણા...પૂજ્યશ્રીના નવ સૂત્રોના પ્રતિક તરીકે બંસરીમાં નવ છિદ્રો બતાવાયાં છે. ઊં મા ઊં ના લખાણ સાથે પ્રણ સ્વસ્તિક બતાવાયાં છે કે, પ્રણેય લોકમાં આ પરમશક્તિ મંત્ર લાભકારી રહેશે. શ્રીનારણભાઈની કલ્પના અને સુંદર ચિત્રકામ ખૂબ પ્રશંસનીય રહ્યા. પૂજ્યશ્રીએ તેઓને આશીર્વદ આપ્યાં અને હાજરભક્તોએ તેમની કલાને વખાણી. તેમને અભિનંદન.

ભક્તોની વણથંભી કતાર ક્યાંય વિસામો લેતી નથી. બપોરના એક વાગ્યા સુધીમાં લગભગ ૧૨૭૫ ભક્તોએ પૂજ્યશ્રીની ચરણવંદના કરી દ્યાયાં અનુભવી.

આજે પ્રસાદમાં મોરૈયાની ખીચડી, કઢી, બટાકાની સુકી ભાજુ તથા દુધીનો હલવો પીરસાયાં છે. જન્માષ્ટમીના ઉપવાસને અનુલક્ષીને બદ્યું જ ફરાળી રખાયું છે. બદીજ વાનગીઓ ખૂબ સ્વાદિષ્ટ હતી અને ભક્તોએ પ્રેમથી આરોગી હતી.

સાંજના સત્સંગનો સમય ૪ વાગ્યાનો નક્કી થયો હતો. પૂજ્યશ્રી બરાબર ૩-૩૫ વાગે હોલમાં પદાર્થ છે. અચાનક આગમનથી કેટલાક ભક્તો હેબતાઈ ગયા છે તો આચોજકો પણ મુંગાઈ ગયા છે. ક્રીમકલરનો ઝર્ઝરો અને ચુડીદાર ઉપર લોંગ કોટી, ગળામાં મોતીની માળા, રાજશાહી ઠાઠ અતિ સૌચ્ય છિતાંય મલકતું મુખારવિંદ પ્રભાવશાળી પગલાં અને આશીર્વદ આપતો ઊંચો હાથ...પૂજ્યશ્રીના આ સ્વરૂપને બસ નિરખ્યાં જ કરો તેવું મન થાય...સાથે પૂ.બહેનજી, પૂ.ઉષાજી. પૂ.કુસુમબા છે. ગાયકવૃદ્ધે સુંદર સ્વાગત ગીત ગાયું છે. જગજનની તારા બાળકુંવરની જન્માષ્ટમી ઉજવાતી. ગીતના સુંદર શાણ્ઠો અને કર્ણપ્રિય વાધવૃદ્ધના સાથે આખાય વાતાવરણને આનંદમય બનાવી દીધું.

પૂ.બહેનજીએ શરૂઆત કરતાં કહ્યું કે તમને બધાને પૂજ્યશ્રીએ એક આનંદજનક આશ્ર્ય આંચકો આપીને સમજાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે કે, પ્રભુ અથવા ગુરુદેવ, ગમે તે સમયે ગમે ત્યાં આવી જાય માટે હંમેશાં તૈયાર રહેલું. હવે મુંબઇથી આવેલા શ્રી દત્તુભાઈએ એક સ્વરચિત સુંદર ગીત ગાયું જેના શાણ્ઠો છે....

જગો ઉઠો સુનલો,
ઊં મા ઊં હૈ દિવ્યમંત્ર,
યહી હમારા નારા હૈ.

**ઇસી મંત્રકો લેકર હમકો,
પ્રેમકી જ્યોત જલાના હૈ...**

ભક્તોએ આ ગીત તાળીઓથી વધાવી લીધું. ખૂબ સુંદર રચના બદલ દતુભાઈને અભિનંદન. હવે શ્રી નીરવ રાજસુલા લિખિત ભાવોમિં યોગેશભાઈએ વાંચી સંભળાવી, કેટલીક પંક્તિ

**શ્રીકૃષ્ણ એના એ જ રહ્યાં ચુગો બદલાઈ ગયાં,
શાસ્ત્રો એના એ જ રહ્યાં, સિદ્ધાંતો બદલાઈ ગયાં...**

હવે શ્રી સતિષભાઈએ પોતાની ભાવોમિં રજૂ કરતાં કહ્યું કે...

**રૂંગ અને પીછી છે હરેકના હાથમાં,
કયાં કોઇ રૂંગભર્યું હદય ચીતરાય છે,
રાજ, કહું પ્રેમથી તો પ્રેમ છલકાય છે.**

તેઓશ્રીએ પૂજ્યશ્રીના દેવન્યુ કોડના જ્ઞાનની તથા આઈ.પી.સી કોડની વિદ્ધતાની વાતો કરીને સહુને અંયંબામાં નાંખી દીધા.

હવે શ્રી મુંજલભાઈએ એક સુંદર રચના રજૂ કરી. પૂજ્યશ્રીના કૃષ્ણસ્વરપ ને તથા અકથિત પ્રસંગોને ગજબની વાક્યરચનામાં ગુંથીને તેઓએ કહ્યું " અમે એ ક્યાં પુછ્યું છે? " તેઓની શૈલી, શબ્દો રજૂઆત અને વિષય વસ્તુ અતિ પ્રશંસનીય રહ્યા... તેઓને ધન્યવાદ દાટે. ભક્તોએ અનેક વખત તાળીઓ પાડીને તેમની રચનાને વધાવી લીધી.

હવે શ્રી હેમતંભાઈએ પોતાની શબ્દોમિં રજૂ કરતાં કહ્યું કે...

**સાત અને નવ વચ્ચે આઠમે દીધો સાદ
મા જગજનનીએ નીજલીલાનો આચ્યો પ્રસાદ.
અમે સહુ કર ભેડી, પ્રાર્થીએ નાથ અમારાં
નજર અમે પર રાખજો ને દુર્ગુણોને દેખો ટાળી...**

હવે શ્રી રમેશભાઈ બારોટે "અષ્ટમી યોગ" નામક પોતાની કૃતિ રજૂ કરતાં કે...

**"કદમ્બ ડાળથી શ્રદ્ધા કુટિર, ઝૂલાનું કેવળ સ્થાન બદલાયું
રમતું હતું હોઠ જે વેણુગીત, હવે મોહક સ્મિતમાં ફેરવાયું...
નથી ભૂત્યાં તમે વૃંદાવન રાસ, શ્રદ્ધા ચોકમાં લાવ્યા છો
દ્યાર્યા નથી મોરપિછ, મુગુટ તેથી શું?
મોર મા નો બનીને આવ્યા છો.**

ભક્તોને આ રચના ખૂબ ગમી અને સહુએ તાળીઓથી વધાવી લીધી. હવે ભાઈશ્રી રાજીવ જોધીએ ખૂબ સુંદર હાસ્ય ટુચકાઓ સંભળાવીને સહુને આનંદમય બનાવીને ખૂબ હસાવ્યા... એક નાનકડા કલાકારશ્રી તપન ત્રિવેદીએ પણ પ્રચલિત રાષ્ટ્રીય નેતાની વાણીની આબેહુબ નકલ કરી બતાવીને સહુને આશ્વર્યચક્તિ કરી દીધાં છે.

હવે ભાઈશ્રી મુંજલે સ્વરચિત ગીત ગાયું ...આખા ગીતના ભાવાર્થને તેમણે ખૂબ સરસ રીતે સમજાવ્યો ...ગીતના શબ્દો છે...

**એક પારણામાં આજે બે કૃષ્ણ સંગ જોયા,
એક શ્વામવર્ણ સોહે, એક ગૌર રંગ જોયા...**

પૂજ્યશ્રી અને શ્રીકૃષ્ણના એક સાથે આવેલ જન્મદિનને તેમણે ભાવવાહી શાઢ્યોથી ખૂબ સમજ્યો... સહુ ભક્તોને આ રચનાના એક એક શાઢ્યી અતિ આનંદ થયો...તેઓએ એક બીજું ગીત પણ ગાયું જેના શાઢ્યો છે....

**મને એક ભરોસો મારા માવાનો,
એ તો હર જન ને મળી જવાનો,
એ તો જનમો જનમ મળી જવાનો... (માવો એટલે મોહન)**

તેઓશ્રીની આ રચના પણ બધાને ખૂબ ગમી અને સહુએ અત્યંત હર્ષમય કરનાદયી તેને વધાવી લીધી.

હવે પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવને આજના દ્વિમહોત્સવ પ્રસંગે આશીર્વયન આપવા વિનંતિ થઈ, તેઓશ્રીએ પ્રથમ ૪-૮-૦૪ ને 'સેવાદિન' નિમિત્તે પોતાના આપેલા આશીર્વયનને વાંચી સંભળાવ્યા, જેનો ટુંકુસાર એ છે કે, આપણે આપણા દેહને સેવાકેન્દ્ર બનાવીએ. આપણી ઇચ્છિ, જ્ઞાન, સમજણ, શક્તિ અને સમયની મર્યાદા અનુસાર દરેક વ્યક્તિ સેવાકેન્દ્ર બને. તન ધસીને, મન મૂકીને અને ધન ખર્ચીને છદ્યના ભાવ સાથે દરેકની સ્વજનસમ સેવા કરીએ. આજના દિને પૂજ્યશ્રીના આશીર્વયન આ પ્રમાણે હતા, શાબ્દ સંઘ સ્વતંત્ર રીતે રજૂ કરાયાં છે.

હવે તેઓશ્રી એ પોતે માણેલ સ્વખની વાત કરી, જેમાં હારીકાનગરીમાં શ્રી કૃષ્ણનો જન્મોદિવસ ઉજવાતો હોય છે. નગરવાસીઓ સુંદર વલ્લાપરિદ્ધિન કરેલાં રાજદરબાર તરફ જઈ રહ્યા છે. પૂજ્યશ્રીએ ચુવા સ્વરૂપે, ધોતી અને કેડીયું પરિદ્ધિન કરેલાં છે. અને નંદબાબા સાથે ગોળ્ઠિ કરતા હોય છે. થોડીવાર પછી, નંદબાબા અને કૃષ્ણનું મિલન થાય છે. પિતા-પુત્રના મુખારવિંદ પર અદ્ભૂતપૂર્વ ભાવોર્મિઓ છે. પછી શ્રી કૃષ્ણ, પૂજ્યશ્રીને પોતાની પાસે ખેંચી લે છે. અને ખદય સરસો ચાંપીને આલિંગન આપે છે. દિવ્યસ્પર્શના રોમાંચ સાથે પૂજ્યશ્રી જાગી જય છે.

પૂજ્યશ્રીના આજના બંને ઉદ્ભોદન અતિ સરળ છતાંચ ગૂટ મર્મ ભરેલાં છે. સાક્ષાત્કારની મહેરણાને પૂર્ણ કરવાના પાંચ પગથિયાં શુદ્ધિ, સંતોષ, ઉપાસના, કર્મબંધન, અને ત્યાગ. તેઓશ્રીએ ખૂબ સ્પષ્ટ સમજ આપી કે, દરેકને સાક્ષાત્કારની અનુભૂતિ થઈ શકે. પૂજ્યશ્રીના પ્રોત્સાહક આશીર્વાદને કોટિકોટિ વંદન. તેઓશ્રીએ શેષ શૈયા પર શયન કરેલા શ્રી વિષ્ણુના સ્વરૂપને તેમજ તેઓના આચુદ્યોની ખૂબ સુંદર સમજ આપી. તેઓશ્રીના ઉદ્ભોદનનો એક એક શાબ્દ સરળ, સચોટ છતાંચ સ્પષ્ટ છે. તેઓશ્રીના ચરણોમાં આપણા સહુના સાષ્ટાંગ્ર પ્રણામ.

હવે મુંજલભાઈ સરસ ગીત ગાય છે. હે કનૈયા... કામણ કેવું કીદ્યું, ભક્તસદદયનું ગોરસ ભગવંત ભાવથી લૂટોં લીદું. સહુ ભક્તો આનંદ અને પ્રેમથી આ ગીતનો ઝીલે છે, ખૂબ સુંદર વાતાવરણ છે. પૂજ્યશ્રીએ વલ્લાપરિવર્તન કર્યા છે. હવે તેઓશ્રીએ કેસરી અચકન, સુરવાલ ધારણ કર્યા છે. કમર પર ખેસ બંધેલ છે. ગળામાં મોતીની માળા છે. પૂજ્યશ્રીના આ ઇપમાં શ્રી કૃષ્ણની ઝાંખી થાય છે. ભક્તો પૂજ્યશ્રીની ઝાંખી કરતાં ધરાતાં નથી. સ્ટેજ પર મટકી બાંધેલ છે. પૂજ્યશ્રી મટકી પાસે ખૂબ ભાવમય નૃત્યભાવના રજૂ કરે છે. કયારેક તેઓ આરોગ્યવાના તો કચારેક રમવાના ભાવ પ્રદર્શિત કરે છે. તેઓના મુખારવિંદ પર દશ્યમાન પ્રેમભાવ, અતિ પ્રિય

લાગે છે. મટકી નો અર્થ સમજવા જેવો છે. ખડિપૂઅ૦ મ - મળિધર અર્થાત આપણા ખડિપૂઅ૦ ટ - ટહેલ અને કી - કીડા - રમત, આપણામાં રહેલાં ખડિપૂઅ૦ને ઓળખી તેઓને નાથવાની - ફોડી નાખવાની ટહેલ કરતી આ કીડા પૂજ્યશ્રીના નૃત્યભાવ દ્વારા આ લક્ષ્ય બહુ સ્પષ્ટ દેખાતું હતું. બરાબર દ-૦૮ મિનિટે તેઓશ્રીએ મટકી ફોડી છે. તેઓના હાથમાં એક નાનો દાંડીયો છે. ખૂબ સમજવા જેવું છે કે, દ-૦૮ એટલે છ ખડિપૂઅ૦ પર દ એટલે નવસૂસ્થો દ્વારા, દાંડીયાથી અર્થાત પૂજ્યશ્રીની પ્રેરણા અને આશીર્વાદી પ્રહાર, અને જેની મટકી ફૂટી જાય, તેના જીવનમાં કૃપા આનંદ પ્રસારી જાય અને તેના આશિષ મેળવવાની ગંભના થાય. આ ભાવ સાથે દરેકને પ્રસાદ અપાયો છે. પૂજ્યશ્રીએ પોતાના સ્વહસ્તે આ પ્રસાદ સર્વેને વહેંચીને દરેકને કૃતાર્થ અને ધન્ય બનાવ્યા છે. તેઓશ્રીના જન્મદિવસની આ વિશેષ પ્રસાદી છે. અર્થાત આપણામાંથી ખડિપૂઅ૦ના સંહાર માટેજ તેઓએ જન્મધારણ કર્યો છે... પૂજ્યશ્રીના આ સાંકેતિક જ્ઞાનદાનને કોટિકોટિ વંદન. હવે પૂજ્યશ્રી સ્વરચિત સુંદર ભજન ગવડાવે છે. "જય જય શ્રી કૃષ્ણાહ્લા, યશોદાના લાલા" ભક્તો કહો કે ઘેલા નહીં, આનંદમાં ગાંડા થાય છે. દરેકના મુખ પર આનંદ અને પ્રેમની ભાવોર્ભિ સ્પષ્ટ દેખાય છે. અને કેટલાક તો સમયે સમયે હાથ જોડી પ્રણામ કરતાં દેખાયા છે. પૂજ્યશ્રીએ જનક મહારાજ સાથે શાસ્ત્રીય આલાપ સામસામે છેડીને પોતાના એક નવા ઝપનો પરચ્યો આપ્યો છે. તેઓશ્રીના આ ઝપને સહૂંસે પ્રણામ સાથે તાળીઓથી વધાવી લીધા. હવે તેઓશ્રીએ વાંસળી લીધી છે. અને કેટલાક ભક્તો સ્ટેજ પર ભાવમય નૃત્ય કરે છે. સહૂં પૂજ્યશ્રીમાં કૃષ્ણાલીલાનો આનંદ લૂંટે છે.

હવે દ-૩૫ મિનિટે મુંબઈના બે ભક્ત દંપત્તિ અજ્યાભાઈ અને અશ્વિનભાઈ સપલ્નીક એક નાનકડું ઝપક રજૂ કરે છે. દાંખ્યત્વની દીવાદાંડી, એક સાઉથ ઈન્ડીયન દંપત્તિ અને એક પારસી દંપત્તિ, પોતાની નીજિમર્સ્ટીમાં આનંદ કરતાં કરતાં કોઈક કારણસર એકબીજા સાથે વાફ્યુદ્ધ કરે છે. આવા કોધિત વાતાવરણમાં તેઓને એક સત્સંગી વ્યક્તિ દ્વારા પૂજ્ય રાજ્યોગીજીની શાબ્દિક પહેંચાન કરવાય છે. તેઓ રાજ્યોગીજીને શરણે જઈ, કોઇ ભાવનો ત્વાગ કરી, સ્નેહનો, આનંદનો અને પ્રેમનો સ્વીકાર કરે છે. હવે બંને દંપત્તિ આનંદથી સાથે નાચે છે. આ નાટિકા ખૂબ સરસ રહી. જીવનમાં કોઇના સમયે કોઈક સંત કે સદ્ગુરુનું મિલન થઈ જાય તો પરિવર્તન થઈ જાય. આ બજે દંપત્તિને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન આપવા ઘટે... મુંબઈથી આવીને તેઓશ્રીએ અહીં ભાવોર્ભિ રજૂ કરી તે ખરેખર આનંદની વાત છે.

હવે શરૂ થઈ છે શ્રી કૃષ્ણાના જીવનપ્રસંગને આલેખતી કૃષ્ણાલીલાના પ્રસંગોની હારમાળા કુટિરના બાળકો, ચુવતિઓ અને તેમના માતપિતા સહિંત સહૂંસે, કૃષ્ણાજીવનના પ્રસંગોને અતિસુંદર રીતે રજૂ કરવા અથાગ પરિશ્રમ કર્યો છે. અને શ્રીમતિ અંજલિબહેનની દિગ્દર્શનસૂર્ય અને માર્ગદર્શનથી આ બદા જ પાત્રો ખૂબ જીવંત બન્યા છે. શ્રીમતિ અંજલિબહેનને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ આપવા ઘટે. તેઓને કુટિરની અન્ય બહેનો તથા વાદ્યવૃણનો ખૂબ સરસ સહ્યકાર મળ્યો છે. આ દરેક પ્રસંગની પહેંચાન આપવા ગ્રામ્ય ભાવની ગલક સાથે રંગલો-રંગલી ના પાત્રમાં સુકુમાર અને સ્નેહાબહેને રમ્ભજ સાથે સુંદર અભિનય કર્યો. શૈશવ સ્વરૂપમાં શ્રી કૃષ્ણાના પાત્રને ભાઈશ્રી સાગરે ખૂબ જીવંત બનાવ્યું. સાગરની અભિનયકળા અને ભયમુક્ત, પ્રભાવશાળી એકટીંગ, બદાને ખૂબ ખૂબ

ગમી. નંદ - જસોદાના પાત્રમાં ખેલન, પ્રિયંકા, દીર્ઘના પાત્રમાં પ્રાર્થ અને યુવા ફૂલણના પાત્રમાં રોહનનો અભિનયસરસ રહ્યો. આખાય પ્રસંગમાં દરેક બાળકોએ જે અભિનયકળાના દર્શન કરાવ્યાં છે. માટે તેઓ અભિનંદનના અધિકારી છે. રંગલા-રંગલીના પાત્ર અભિનય વખતે અચાનક પૂજ્યશ્રી સ્ટેજ પર આવ્યા છે. રંગલા રંગલી સાથે ભાવવાહિ નૃત્ય કર્યું છે જે યુવાનોને પણ પાછા પાડે તેવું હતું. પ્રવર્તમાન યુગમાં યુવાનોને બહારના ફાસ્ટફૂડ ખાવાની થઈ ગયેલી આદત પર તેઓશ્રીએ રમ્ભૂજ સાથે ખૂબ સુંદર ચાબખા માર્યા અને ગૃહલક્ષ્મીને પણ ધરમાં જ સુંદર વાનગીઓ બનાવવાની શીખ આપી. પૂજ્યશ્રીના આ આનંદમય સ્વરૂપને નિહાળવાની અલગ્ય તક, ભક્તોને પ્રાણ થઈ તે પણ આજના દિવસની વિશિષ્ટ ફૂપા પ્રસાદી ગણવી રહી.

અંતમાં રાધાફૂલણ સાથે ગોપીઓનો સુંદર રાસ રચાયો. રાધાના પાત્રમાં દેવાંગનાનો અભિનય પ્રશંસનીય રહ્યો.

હવે શ્રી યોગેશભાઈએ આજના પ્રસંગનું સમાપન કરતાં આજના ઉત્સવમાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ મદદ કરનારા સહૂનો તથા સતત પાંચકલાક એકજ આસને બેસીને ઉત્સવને શાણગારનારા સહૂ ભક્તજનોના અંતરના ઉમળકાને ખૂબ સુંદર કલ્યું કે...

શંદ કેરી ખ્યાલીમાં..

સુરની સુરા પી ને

લ્યો અમે તો આ ચાલ્યાં...

હવે પૂજ્ય બહેનજીએ સવારથી સાંજ સુધીના આ ઉત્સવ આયોજન તથા પોતાની ફૂલિઓ રજૂ કરનારા સહૂનો વ્યક્તિત્વાત રીતે બિરદાવ્યા. માઈક માટે અરવિંદભાઈ, તથા પ્રીતેશભાઈ, ફોટોગ્રાફી માટે મનેષભાઈ, વીડીઓગ્રાફી માટે જ્યેશભાઈ, વાધવૂંદ, ગાયકવૂંદ, વગેરેને તેઓએ વિશેષ બિરદાવ્યાં. આખાય દિવસની પણિશ્રમયુક્ત હાજરી આપીને, આ મહોત્સવને ગૌરવવંતો બનાવનાર પૂજ્યશ્રીને સહૂ ભક્તોએ પ્રણામ કર્યાં.

ઘડીયાળ રાત્રિના ૮-૧૫ નો સમય બતાવે છે. પૂજ્યશ્રી સાથે સહૂએ -૨૭ - પરમશક્તિમંત્ર અને આરતીગાન કર્યું. અને નવસૂપ પઠન પછી કાર્યક્રમ પૂર્વિ થયો.

કાર્યક્રમ સમાપ્ત થતાંજ વાધવૂંદે ઝીંખી ગીતો જે પૂજ્યશ્રીને પસંદ છે. તે ગાયાં અને પૂજ્યશ્રીએ પણ તેમાં સાથ આપીને વાતાવરણને અતિ ઉલ્લાસમય બનાવી દીધું.

અંતે ૮-૩૫ વાગે પૂજ્યશ્રીએ હોલમાંથી પ્રસ્થાન કર્યું ત્યારે "સદગુરુ દૈવ કી જ્ય" ના ગગનબેદી નારાએ એક નવી ચેતના પ્રસ્થાપિત કરી દીધી. મોરલો ટહૂકા કરતો જાય નામક ગીત પર સહૂ ખૂબ ડોલ્યાં....

સાંજે બધા માટે ફરાળી ચેવડો તથા રહા-કોઝીની વ્યવસ્થા હતી. લગભગ ૪૫૦ ભક્તોએ અલ્પાહાર કર્યો હતો.

આજના દિને પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં એક જ પ્રાર્થના કે, અમે સહૂ ચેતનવંતા બનીએ, અમારી હાજરી સહૂને પ્રિય બને, અમારામાં સાક્ષાત્કારના પગથિયાં ચઢવાની ક્ષમતા આવે અને અમારું જીવન આનંદમય, ઉત્સાહમય અને સદા પુલકિત બને એટલા આશીર્વાદની આજ્જું...

ॐ મા ॐ

નમૃતા અને વિવેકને અપનાવીએ

તા. ૩૦-૩-૦૪

આજે રામનવમી છે. શ્રી રામજીનો પ્રાગટ્ય દિવસ છે. ચુગે ચુગે મહાન આત્માઓનું અવતરણ આ પૃથ્વી પર થતું જ રહે છે. માનવ સમાજમાં ઘસાતા જતાં સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિને પુનઃજીવિત કરવા માટે, માનવતાના મૂલ્યોનું નવસર્જન કરવા માટે આવા મહાન આત્માઓ, દૈવી પુરુષોનું સર્વર્ગી આચરણ જરૂરી બને છે. શ્રી રામજીના જીવનકાળ દરમ્યાન તેમના વાણી, વર્તન અને વ્યવહારમાં સદ્ગુણોનાં જ દર્શન થાય છે. કુટુંબ, સમાજ, રાષ્ટ્ર કે પોતાના અંગત પ્રશ્નો, ઉપાધિઓના ઉકેલ વખતે તેમની માનસિક સમતુલા, સ્વભાવમાં નમૃતા અને વિવેકયુક્ત નિર્ણયથી પ્રશ્નોને સુલગ્નાવ્યા છે.

આજે આપણે શ્રી રામજીના સ્વભાવની નમૃતા અને વિવેકને આપણા જીવનમાં પ્રત્યેક પણે અપનાવવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરીએ. સાંપ્રત સમયમાં અસહિષ્ણુતા, ઉદ્ધતાઈ, અવિવેક, અરાજકતા અને અહૃત્મનો વ્યાપ વધી ગયો છે. બાળકો અને યુવાનોમાં આવા અનેક દુર્ગુણોનો વ્યાપ વધી ગયો છે. આને કારણે બીજા દુર્ગુણોની ઉદ્ઘર્થ કુટુંબ, સમાજ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વને તેમજ વ્યક્તિને અંદરથી કોરી નાખે છે, ખોખલો બનાવી દે છે. હત્યા, આત્મહત્યા અને આતંકવાદ આ દુર્ગુણોના ખાટાં, કડવાં ફળ છે.

આજનું બાળ અને યુવામાનસ સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિના અભાવે દિશાશૂન્ય બની રહ્યું છે.

બાળ અને યુવામાનસને બહેકાવનારા અનેક પરિભળો જવાબદાર છે. બાળઉછેર, શિક્ષણ, વિભક્ત કુટુંબ પ્રણાલિ, આધુનિક ઉપકરણો જેવાં કે ટેલિવિઝન, કોમ્પ્યુટર, પશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિનું આંદ્ઘર્થ અનુકરણ જેવા અસંખ્ય પરિભળોએ આપણી દૈવી સંપત્તિ, અધિ મુનિઓની સાત્ત્વિક સંસ્કૃતિ અને સાત્ત્વિક સંસ્કારોની આડે પડદો નાખી દીધો છે. આજની જીવન પ્રણાલી બદલાઈ ગઈ છે. લોકો ભોગ અને રોગનો શિકાર બની રહ્યાં છે. યોગની, આધ્યાત્મિક સંસ્કૃતિની વાતો દિવાસ્વાન જેવી લાગે છે.

રામનવમી, જન્માષ્ટમી, ગાંધી જયંતિ, જલારામ જયંતિ જેવા પ્રેરણાદાચી દિવસો, ઉત્સવોની ઉજવણી આપણી દૈવી સંસ્કૃતિને, આપણા સંસ્કારોને પુનઃજીવિત કરવાનો સંદેશો લઈને આવે છે.

આપણા બાળ અને યુવામાનસમાં નમૃતા અને વિવેકયુક્ત વ્યવહારનું વાવેતર ઘરમાંથી અને શાળામાંથી થતું જોઈએ. માતાપિતા અને કુટુંબના સભ્યો, વડીલો, પરિચારકો, પડોશીઓ અને મહેમાનો સાથેનો આદરયુક્ત, લાગણીસભર અને ભાવનાયુક્ત વ્યવહાર, સાત્ત્વિક અર્થઉપર્જિન પદ્ધતિ, આધ્યાત્મિક વિકાસનો અભિગમ, ધાર્મિક વાતાવરણ, સત્તંગનું વાતાવરણ સાત્ત્વિક સંસ્કાર અને દૈવી સંસ્કૃતિને ટકાવી રાખવા માટે પાયાની જરૂરિયાત છે.

બાળકોનો સર્વર્ગી વિકાસ થાય તેવી શિક્ષણ પ્રણાલી હોવી જરૂરી છે... બાળકોનો શારીરિક, બૌધ્ધિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક વિકાસ થાય તેમાં માતાપિતા, શિક્ષકો અને કુટુંબના સભ્યોનો યોગ્ય ફાળો હોવો જરૂરી છે.

દરેક વ્યક્તિ જીવનના જે તબક્કામાં હોય ત્યાંથી શોષ જીવનમાં નમ્રતા અને વિવેકયુક્ત વ્યવહારને અપનાવવા દૃઢ સંકલ્પની ભેટ શ્રી રામજીને તેમના જન્મદિવસે પ્રદાન કરે તો જીવનમાં સૌમ્યતા, સરળતા, સક્ષમયતા વ્યાપી રહે. જીવનમાં રામરાજ્યની સ્થાપના થઈ રહે.

હાલા રામભક્તો, રામ જન્મભૂમિનો વિવાદ ઉકલે કે ન ઉકલે, રામજીનું મંદિર અયોધ્યામાં બંદ્યાય કે ન બંદ્યાય, આપના જીવનની અયોધ્યાને સજાવો, શરીરરક્પી મંદિરને સદ્ગુણોથી શાણગારો અને શ્રી રામજીને હૈયાના હિંચકે જુલાવો તો શ્રી રામજીના ચૈતન્ય તત્ત્વની અનુભૂતિ આપને અહરનિશ થતી રહેશે, જરૂર છે ફક્ત તમારા સમજણયુક્ત, જ્ઞાનસભર દટ્ટસંકલ્પની. મારા આપ સર્વને જયશ્રી રામ.

ॐ મા ॐ

(૧)

ગુરુપૂર્ણિમા...

પરમાત્માને તમારા જીવનરથના સારથી બનાવી દો

પૂજય ગુરુદેવ

તૠ.૨-૦૮-૦૮

હાલા આત્મીયજીનો,

આજે ગુરુપૂર્ણિમાના પાવન પર્વે ભાવિકો ગુરુ ચરણ શરણ પ્રાપ્ત કરવા માટે ઉત્સુક થાય છે. ગુરુદેવના આદર્શો અને આદેશોનું આચરણ કરીને, ગુરુતત્વને જીવનમાં ધારણ કરનાર વ્યક્તિ જ ગુરુચરણની સેવા પૂજા કરવાના સાચા અધિકારી બની શકે છે. ગુરુ એક વિશિષ્ટ વ્યક્તિત્વ છે, સાત્ત્વિક પંથના સહેલાણી છે. શ્રદ્ધાળુઓના જીવનબાગમાં સુધુમન સજાવનાર શ્રદ્ધેય, પૂજનીય, પરમના પનોતા પુત્ર છે.

સાંપ્રત સમયમાં માનવ જીવનનો વિકાસ સમાજ અને રાષ્ટ્રના કથળતા નૈતિક સ્વાસ્થ્ય અને યુવાનોની દિશાલીન દયનીય પરિસ્થિતિ મારા મનને ક્ષુબ્ધ બનાવી રહી છે.

“બલિયસિ કેવલમ् ઈશ્વરેણઃ” આમ તો ઈશ્વરની ઈચ્છા જ બળવાન છે; છતાં પણ પરમના દિવ્ય આદેશો, સંકેતોને સમાજમાં વહાવવાનો, પ્રસરાવવાનો અને માનવજીવનમાં અપનાવવાનો નભે પ્રયાસ કરી રહ્યો છું. આપના સહકારની અપેક્ષા છે, માનવ જીવન પરમાત્માનું હેતુપૂર્વકનું આયોજન છે. આપણે જીવનની અવગણના કરીએ અને સમયના વહેણમાં નિર્ણયપણે વહેવા દર્શાવે તે યોગ્ય નથી. માનવ શરીર જ એવું છે કે, જેમાં પરમની પહેચાન, પરિચય અને પ્રાપ્તિ શક્ય બની શકે છે.

આપણે માનવ સર્જનને સમજુએ. માનવ સર્જનના મુખ્ય ત્રણ ઘટકો છે :-

૧. શરીર - જે યોગ પ્રધાન છે.
૨. મન - જે માનવતા પ્રધાન છે.
૩. આત્મા - જે દિવ્યતા પ્રધાન છે.

શરીરમાં જ્યારે ભોગવૃત્તિનું પ્રાધાન્ય હોય ત્યારે તે પાશવતા તરફ ટળે છે. સંયમની, વિવેકની સીમાઓ વળોટી જાય છે. અંતરાત્માનાં અવાજને અવગણે છે. ઈન્દ્રિયોના સહારે ભોગો ભોગવી રોગ, યાતનાઓ અને અશાંતિને નોંતરે છે. આત્માનું પવિત્ર મંદિર બનવાને બદલે રોગ અને ભોગનું આશ્રયસ્થાન બની જાય છે. દેહને સંયમ, વિવેક અને સત્ત્વસંગથી જ યોગનું

આશ્રયસ્થાન બનાવી શકાય છે. આત્માનું નિવાસસ્થાન બનાવવા માટે દેહને સત્તસંગના વારિથી દરરોજ સ્નાન કરાવવું જોઈએ. શુદ્ધ શરીરમાં આત્માનું દિવ્ય તેજ તેજસ્વી આત્મારૂપે, વર્તાય છે. આત્મ વિકાસ માટે તપથી તપેલા અને યોગથી વિભૂષિત થયેલા શરીરની પ્રાથમિક આવશ્યકતા છે.

માનવ મન માનવતા પ્રધાન છે. સાત્ત્વિક ગુણોથી વિભૂષિત મનમાં જ માનવતા પ્રગાટી પ્રગાટે છે. દુર્વૃત્તિઓ, દૂષણો સમા કામ, કોધ, લોભ, મોહ, ઈચ્છા, અભિમાન જેવા દુર્ગુણોનો બહેકાવ વધી જાય છે.

ત્વારે મનમાંથી માનવતા વિસરાઈ જાય છે અને દાનવતાની જમાવટ થતી જાય છે. ચોરી, લૂંફાટ, આતંકવાદ, હિંસા જેવી દુર્વૃત્તિઓ, દૂષણો, અને કુટેવોના આવરણથી મન ધેરાઈ જાય છે, મનમાં દાનવતા વ્યાપી જાય છે. આત્માનો અવાજ અવગણવામાં આવે છે. મન માનસિક તણાવ અને રોગોમાં સપડાઈ જાય છે. હાઈબલડ પ્રેશર, ડાયાબિટીસ, ખદ્યરોગ, અનિંદ્રા, ડીપ્રેશન, ગાંડપણ જેવાં અનેક રોગો શરીર અને મનને ધેરી લે છે. કોટુંબિક અને સામાજિક સંબંધો વણસે છે. રોગોને કારણે કાર્યશક્તિ, વિચારશક્તિ, સહનશીલતા, વિવેક છણાઈ જાય છે. વેપાર - દંધામાં, વ્યવસાયમાં, કાર્યનિષ્ઠા જળવાતી નથી. અર્થ ઉપાર્જન પર તેની અસર પડે છે, આર્થિક ભીસ અનુભવાય છે, કુટુંબ, સમાજ અને મિત્રવર્તુળમાં સંબંધો બગડે છે, કુટુંબ અને બાળકોના સ્વાસ્થ્ય અને શિક્ષણ પર પણ તેની અસર વર્તાય છે.

મનને માનવતાપ્રધાન રાખવા માટે સાત્ત્વિક અભિગમ, સાત્ત્વિક જીવનશૈલી અપનાવવી જોઈએ. જીવનમાં નૈતિક મૂલ્યોને પ્રાધાન્ય આપવું જોઈએ. સદગુણોની સંપત્તિ વિકસાવવી જોઈએ. સાત્ત્વિક, શુદ્ધ અને સરળ આહાર વિહાર અને સંસ્કાર સંગતના આગ્રહી બનવું જોઈએ. સ્વાધ્યાય, સેવા, સત્ત્વસંગ અને સંતસમાગમ, સદગુરુના શરણથી જ મનમાં માનવતાના અંકુરોને પોષી શકાય છે. જપ, તપ, ઉપાસના, ભાવસભરભક્તિ, ધ્યાન દ્વારા પરમની નિશ્રામાં રહેવાથી મન પરમાત્મામાં જ પરોવાયેલું રહે છે. મનમાં દૈવી ગુણોનો સંચય થવા લાગે છે. સ્વસ્થ મન સંચયમી બની શકે છે. વિવેકી બની શકે છે. આત્માના અવાજને ઓળખી શકે છે, અનુસરી શકે છે અને પરમાત્માની કૃપાના અનુરૂપી બની શકે છે.

માનવ શરીરમાં વિરાજીત આત્મા દિવ્યતા પ્રધાન છે. શરીર અને મન સાત્ત્વિક ગુણોથી વિભૂષિત, હોય તો આત્માની દિવ્યતા સમગ્ર અસ્તિત્વમાં તેજસ્વી આભારૂપે, તેજસ્વી પ્રતિભારૂપે પ્રગાટી રહે છે. આત્માની દિવ્યતાને અખંડિત રાખવા માટે પ્રેમથી તેને સજાવવી જોઈએ. ક્ષમા, દ્યા, અહિંસા, સમતાભાવ, આત્મીયભાવ, સત્ત્વપ્રિયતા, મન, વચન, કર્મની પવિત્રતા વગેરે પ્રેમપુષ્ણની સુગંધિત પાંખડીઓ છે. પ્રેમ એ તો સમસ્ત અસ્તિત્વમાંથી વહેતી પવિત્ર ગંગા છે.

માનવ જીવનનો વિકાસ શરીર, મન અને આત્માની સ્વસ્થતા, સાત્ત્વિકતા અને ઐક્યતાથી જ થઈ શકે છે. સત્ત્વાચરણ જીવન વિકાસમાં પાચાની જરૂરિયાત છે. કુટુંબ, સમાજ, રાજ્ય અને વિશ્વનાં સર્વાંગી વિકાસ માટે માનવ જીવનનો સાત્ત્વિક વિકાસ અતિ આવશ્યક છે.

હાલાં આત્મીયજનો, આપ સર્વે આપના જીવનને સંસ્કાર, સુસંસ્કૃતિ, સત્ત્વ અને આધ્યાત્મિક વિકાસની કેડી પર જ ચાલવાનું, વિકસાવવાનું લક્ષ્ય નક્કી કરજો. આપના

વર્તમાન જીવન અને પરિસ્થિતિનું તટસ્થપણે મૂલ્યાંકન કરી, નબળી કડીઓને નાખૂં કરી, નબળી કડીઓને મજબૂત બનાવી, સાત્ત્વિકતાની સાંકળને મજબૂત બનાવજો.

આપણે આપણી જાતને તટસ્થપણે જાણવી જોઈએ. આપણી શક્તિ અને ક્ષમતાઓને પહેંચાનવી જોઈએ. આપણામાં રહેલા સારા નરસાં ગુણોનું તટસ્થપણે મૂલ્યાંકન કરીને આપણા જીવનનું દ્યોય નક્કી કરવું જોઈએ. આપણાં સ્વભાવિક કરવા માટે સાત્ત્વિક પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આપણે જે ક્ષેત્રમાં વિકાસ સાધવો હોય તેને નિષ્ઠાથી વળગી રહેવું જોઈએ. આપણાં વાણી, વર્તન, વિચાર, લાગણી અને કાર્યને શક્ય એટલાં રચનાત્મક બનાવવા જોઈએ. આપણી દ્યોયનિષ્ઠા હશે તો અવરોધો આપોઆપ સંકેલાઈ જશે, દૂર થઈ જશે અને માર્ગદર્શક પણ મળી રહેશે.

જો આપણું જીવન સુકાનવિહોણી નોકા જેવું લાગે તો જિંદગીને એક નવા દૃષ્ટિકોણથી નિહાળીએ, તેને પ્રેમથી પકડીએ, આપણા વ્યવહારને બદલીએ. રચનાત્મક વિચારો કરીને કાર્યની નવી પદ્ધતિ અપનાવીએ. આપણો સાત્ત્વિક પુરુષાર્થ હશે તો સર્વ દિશાઓ સાનુકૂળ બનવા લાગશે. સફળતાના શિખરો સર કરી શકાશે.

આપણા જીવનને સફળતાની કલાગીથી શાણગારવું હોય તો જીવનને સમૃદ્ધ અને સુંદર બનાવનારા તત્ત્વોમાં રચિ દાખવવી જોઈએ. રસ લેવો જોઈએ. સફળતાની દિશામાં જો આપણે દોરવાઈશું તો સફળતા આપણી તરફ ખેંચાઈ આવશે જ, આ એક કુદરતી નિયમ છે. પરમની સૂચિમાં દરેક વ્યક્તિ સફળ થવાને જ સર્જાઈ છે. આવશ્યકતા છે ફક્ત સાત્ત્વિક, સંનિષ્ઠ પુરુષાર્થની. જીવનમાં સફળતા મેળવવાની અમૂલ્ય ચાવી છે - સ્વભાવની નભ્રતા, શાંતિ, સંતોષ અને સમાધાનથી જ જીવનને સારી રીતે માણી શકાય છે, જળકાવી શકાય છે.

હાલા યુવાનો, હાલા ચાહકો, આપ જીવનના કોઈપણ ક્ષેત્રમાં ઝંપલાવવા માગતા હો, કે તમારા મનગમતા ક્ષેત્રમાં ઝંપલાવી દીધું હોય તો પણ તમારા કાર્યક્ષેત્રમાં પરમાત્માનો, તમારા ઈંઝ દેવને જ તમારા માલિક ગણભો. પરમાત્માની સાથે વત્સલ ભાવે પરામર્શ, પ્રાર્થના કર્યા પછી જ તમારા કાર્યની શરૂઆત કરજો. પરમાત્માની પ્રેરણા, માર્ગદર્શન, ગેંગી સહાય, સુજ્ઞાવ મળી જ રહેશે. પરમાત્માને તમારી જીવન નાવના ખેદૈયા બનાવી દેજો, તમારા જીવન રથના સારથિ, સખા, બનાવી દેજો.

જીવનમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવાના કેટલાક અનુભવગમ્ય સૂચનો આપને જણાવું છું. અપનાવી જોજો, સફળતા અવશ્ય મળશે જ.

૧. આપ શું કાર્ય કરવા માંગો છો ? કાર્યની સ્પષ્ટતા સમજુ લઈને પછી જ કાર્ય કરવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરી લો. દ્યોય - લક્ષ્ય નક્કી કરી લો.
૨. આપની આંતરિક શક્તિઓ અને ક્ષમતાને પહેંચાનો, તેના પર શ્રક્ષા કેળવો અને શક્તિનો પૂર્વપૂર્વો ઉપયોગ કરો.
૩. આપના કાર્યક્ષેત્રના વિવિધ પાસાંઓ, સાધનોની સંપૂર્ણ માહિતી મેળવી લો.
૪. “હું સફળ થઈશ જ” એવી દૃઢ શ્રક્ષા અને હકારાત્મક વલણ અપનાવીને જ કાર્યનો પ્રારંભ કરો.

૫. સમય, શક્તિ અને સાધનોનો યોગ્ય અને કરકસરયુક્ત ઉપયોગ કરો.
૬. દૃઢ નિષ્ઠાપૂર્વક કાર્ય કરવું, અવરોધો, અડચણોને ઓળંગવાનો, ઓગાળવાનો કે હટાવવાનો પ્રયત્ન કરતાં રહેવું, નાસીપાસ કે હતાશ થવું નહીં. પરમાત્માને પ્રાર્થના કરો, માર્ગદર્શન મળી જ રહેશે.
૭. કાર્યક્ષેત્રના વિકાસમાં, નવીનીકરણમાં આવતી પ્રત્યેક તકનો લાભ લો.
૮. એકી સમયે એક જ કામમાં અંકાગ્રતા કેળવવાથી સમય, શક્તિ અને બુદ્ધિનો સદૃષ્યુપયોગ કરી શકાય છે.
૯. ઉત્સાહપૂર્વકના આનંદયુક્ત વાતાવરણમાં સહકારની ભાવનાથી કાર્ય કરવાથી ઉત્પાદન શક્તિ વધે છે.
૧૦. વિવેકથી વાત કરનાર, આયોજન કરનાર, સિફ્ટથી કામ કરાવી અને કામ કઢાવી શકે છે, સહકાર મેળવી શકે છે.
૧૧. આપના વ્યાવસાયિક આયોજનમાં જનસેવાનો ખ્યાલ અવશ્ય રાખવો જોઈએ.

હાલા આખ્યાનો, આપ આપના કોઈપણ આર્થિક, સામાજિક કે આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રમાં સફળતા મેળવવાના મારા ઉપરોક્ત સૂચનોને જીવનમાં અપનાવશો તો સફળતા મળશે જ અને જીવન જીવવાની મગજા પણ આવશે. આશીર્વાદ
ॐ માં ॐ

(૮)

“ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ-૨૦૦૪”

દેશભાઈ ઉપાદ્યાય

૧૧.૨-૭-૦૪

(તા.૨-૭-૨૦૦૪ના રોજ પી.જી. મહેતા મેમોરિયલ હોલમાં ઉજવાયેલ ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવનો અહેવાલ)

ગુરુપૂર્ણિમા એટલે સંકલ્પનો સૂર્યોદય... સદગુરુ અને શિષ્યના આત્મીય અને આધ્યાત્મિક સંબંધોને સભાવવાનો દિવસ... આજે દરેક શિષ્ય સદગુરુને પ્રાર્થના કરતો હોય...

**ગુરુ, કંચન, ગુરુ, પારસ, ગુરુ ચંદન પરમાન
આપ સદગુરુ દિપક ભયો, કરો હમેં આપ સમાન...**

ગુરુપૂર્ણિમાના આગાલા દિવસે પૂજયશ્રી પાદ્મપ્રકાલનની સંમતિ આપે છે. એટલે ભક્તો આ પવિત્ર અવસરની પૂજાનો લાભ લેવાનું ચૂકતા નથી... સામાન્ય રીતે આ અવસર “શ્રદ્ધા” બંગલે આયોજિત હોય છે પણ ભક્તોના વધતા વ્યાપ, અસ્તુ અને વાતાવરણને દ્વારાનમાં લઈને આ કાર્યક્રમ પણ પી.જી. મહેતા હોલમાં રખાયો છે. શ્રદ્ધા બંગલે માતાજીની છબિ સમક્ષ તેમના બાળના કોમળ ચરણોનાં રૂપર્થથી પાવન થવાનું સૌભાગ્ય બધાને ગમતું....

આજે પી. જી. મહેતા હોલને આ પ્રસંગનું નજરાણું મળ્યું છે. સાદાઈનો શાણગાર, પૂજયશ્રીના આસન સામે આડશ રખાઈ છે. ભક્ત મહેરામણ સમાતો નથી. સૌને આનંદમય પ્રતીક્ષા સાથે આજના પ્રસંગનું પુણ્ય જલ્દીથી પ્રાસ કરવાની તાલાવેલી છે.

બરાબર પ-૩૨ મિનિટે પૂજ્યશ્રી, પૂ. બહેનજી, પૂ. કુસુમબા અને પૂ. ઉષાબહેન પદ્ધાર્ય છે. આજે પૂનમનું અભિમંત્રિત જળ પ્રાક્ષ થવાનું હોવાથી ભક્તોના હાથમાં જળસંચય સાધનો છે. પૂજ્યશ્રી નીચે રસોડામાં દસ્તિકૃપા કરી હોલમાં પદ્ધાર્ય છે. “સદગુરુ દેવ કી જ્ય” ના ગગનભેદી નાદથી વાતાવરણમાં ચેતના વ્યાપી ગઈ છે. તેઓ મુખ્ય પ્રવેશદ્વારથી જળ અભિમંત્રિત કરવા ગયા છે અને પૂજ્યશ્રીને છેલ્લાં - ૨૫ વર્ષથી સંપૂર્ણ શરણાગત થયેલાં પૂજ્ય ઉષાબહેને સાણંગ પ્રણામ કર્યા છે. તેઓ સંકેત કરે છે કે, પ્રભુએ આપેલા આઠેય અંગોને સંપૂર્ણ રીતે પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં સમર્પિત કરી દો. તો જીવનમાં આદ્યાત્મિકતાનો સૂર્યોદિય સોળે કળાએ ખીલી ઉઠશે અને તમ ખદ્યમાં માતના મોરનું મધુર નર્તનનું કર્ણભ્રિય સંગીત સદા ઝંકૃત રહેશે. પૂ. ઉષાબહેનને કોટિ કોટિ વંદનાં.

અહીં પૂ. બહેનજીએ આજના પ્રસંગની પુણ્યતા સમજાવતાં કહ્યું કે, પૂજ્યશ્રીની તપોમય, તેજોમય આત્મચેતના તેઓના ચરણ દ્વારા તમારી ચેતનામાં સંમિલિત થાય, તમારી ચેતના પ્રજ્ઞાલિત થાય તેવા ભાવ સાથે પાદ્યક્ષાલન કરવાનું છે. પૂજ્યશ્રીના ચરણોનો માત્ર રૂપર્થ કરવાનો છે. ચરણ ધોવાના નથી. પૂજ્યશ્રીના ચરણ જૈવું આચરણ કરવાનો, તેમના આદર્શો અને આદેશોના પાલનનો સંકલ્પ કરવાનો છે.

બરાબર પ-૪૫ વાગે પાદ્ય પ્રક્ષાલન પૂજાનો પ્રારંભ થયો. પ્રથમ ત્રણ ભક્તો... પૂ. ઉષાબહેન, દીનાબહેન અને જ્યોતિબહેનએ ચરણપૂજા કરી. પૂજ્યશ્રીના આ સંકેતને પણ સમજવો રહ્યો... ત્રણની સંખ્યા ખૂબ મહત્વની છે. ત્રણ દેવો... બ્રહ્મા - વિષ્ણુ - મહેશ, ત્રણ દેવીઓ, ત્રણ લોક, ત્રણ નદીઓ... ગંગા, યમુના, સરસ્વતી... પરબ્રહ્મની ત્રણ વિશેષતા.. સત્ - ચિત્ - આનંદ... એની પ્રાપ્તિતના ત્રણ માર્ગ... જ્ઞાન, કર્મ અને ભક્તિ... ત્રેતાયુગના ત્રણ રાક્ષસ, રાવણ, કુંભકર્ણી, અને મેઘનાદ, દ્વારપ યુગના ત્રણ અસ્રુ, કંસ, જરાસંઘ અને શિશુપાલ.. અને કળિયુગના ત્રણ રાક્ષસ, અજ્ઞાન, અભાવ અને અનીતિ.. અભાવ એટલે અછિત નહીં.. મનુષ્યને મનુષ્ય માટેનો, કુટુંબમાં સ્વર્જનો માટે, સમાજમાં સગાંંદો માટે અને વ્યવહારમાં જ્ઞાનીઓ માટેના સદ્ભાવ નો, પ્રેમનો, સમર્પણનો, સહકારનો અભાવ....

આજના દિને, જ્ઞાન-કર્મ અને ભક્તિ દ્વારા, સત્ - ચિત્ - આનંદની પ્રાપ્તિ માટે, અજ્ઞાન, અભાવ અને અનીતિથી દૂર રહી, પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં મન - વચન - કર્મને પવિત્ર બનાવવાનો સંકલ્પ કરીએ.

પૂજ્યશ્રીના આ સાંકેતિક જ્ઞાનને અમારાં શત્ - શત્ પ્રણામ. હવે પૂજ્ય ઉષાબહેને પૂજ્યશ્રીને તિલક કર્યું છે. પૂજ્યશ્રીની આગાવી છાંતિકારી વિચારદ્યારા, તેમની ભાષા, તેમના શાસ્ત્ર, તેમનું વ્યાકરણ અને તેઓના વિશિષ્ટ સેવાયજ્ઞો, કાર્યયજ્ઞોનું પૂજન કર્યું છે.

આજે પૂજ્યશ્રીએ આડશો હટાવડાવી છે, જેથી દરેક ભક્ત તેમની દૂર્થી ઝાંખી કરી શકે. પાંચ-પાંચના સમૂહમાં હવે ભક્તો પાદ્યક્ષાલન, પૂજા માટે આવે છે અને ધન્યતા અનુભવે છે. લગભગ ૮-૧૦૫ સુધીમાં લગભગ ૭૦૦ ભક્તોએ આ લાભ લીધો છે. કોઈપણ ભક્ત, આ પૂજાથી વંચિત નથી તેની ખાત્રી થતાં પૂજ્યશ્રીના ચરણોને આવરણ ચટાવાયાં છે અને ત્યાં એક ભક્ત આવતાં ફરીથી આવરણો દૂર કરીને પૂજાનો લાભ અપાયો છે. પૂજ્યશ્રીના ખદ્યની વિશાળતાને સહુ હાજર ભક્તો મનોમન નમન કરી રહ્યાં ગુરુપૂર્ણિમા એટલે આદ્યાત્મિક બેલેન્સશીટને

અવલોકવાનો અવસર.... આજના દિને તેઓએ આશીર્વચનમાં સંબોધન કર્યું છે કે ‘મારા છાલા કુટુંબીજનો’ અને ભક્ત સમુદ્દર આનંદમાં નાચી ઉઠ્યો છે. રાજપરિવાર કે પરમશક્તિ પરિવારના સદસ્ય બનવાનું સૌભાગ્ય એટલે અદ્ભૂત પુણ્ય... પૂજ્યશ્રીએ પોતાના ભૂતકાળનાં સંસ્મરણો કહ્યાં... માતાજીએ તેમની પાસે આજ જુદીમાં કરાવેલ કાર્યો, નિર્માણ કરાવાયેલ અદ્ભૂત આગવા શાસ્ત્ર, આદ્યાત્મિક યોગદાન, કાર્યયજ્ઞ, સેવાયજ્ઞો અને જ્ઞાનયજ્ઞની માહિતી આપી. તેઓ દસ પ્રકારના સેવાયજ્ઞો, પાંચ પ્રકારના કાર્યયજ્ઞો, બાર વિષયમાં જ્ઞાનદાન, આઠ પ્રકારના આગવા મૌલિક શાસ્ત્રના નિર્માણ અને આઠ પ્રકારનું આદ્યાત્મિક મહામૂલ્યનું યોગદાન આપી ચૂક્યાં છે. હજુ તેઓ કહે છે કે, માતાજીના દરેક આદેશ માટે આ સૈનિક તૈયાર છે. તેઓની એક જ મહેરણ છે કે “માનવ સાચો માનવ બને” અને દરેકને સુખી કરવાનો અથાગ પરિશ્રમ અને પુરુષાર્થ જ તેઓનો સાચો આનંદ છે. આપણે તો ગુરુકાર્યને જાણવાનો કે સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ તોય ધાણું.... સદગુરુનો મહિમા અને ગુણ લખવાં અઘરાં નહીં પણ અશક્ય છે.

**“સાત સમુદ્ર કી મંચિ કરી, લેખની સબ વનરાય,
સબ ધરતી કાગદ કરો. તબ ભી ગુરુ ગુન લિખ્યો ન જાય.”**

અર્થાત્ સાત સમુદ્રની શાહી કરીને, બધા જ વૃક્ષોની કલમ કરીએ અને સારી ધરતીને કાગળ કરીએ તોય સદગુરુના ગુણ લખી ન શકાય.

આપણે તો પૂજ્યપાદના ચરણોમાં મસ્તક નમાવીને પ્રાર્થના કરીએ કે, બસ અહીં રહેવા દેજો...

રાત્રિના ૮-૩૦નો સમય થયો છે. પાંચ દિવાની આરતી પ્રગટાવાઈ છે. સમજવા જેવું છે કે, આજે ભક્તનો પૂજ્યશ્રીને પાંચ પ્રાર્થના કરે છે. અમારાં પાંચ પ્રકારનાં કલેશ.... અવિદ્યા, અસ્મિતા, રાગ, દ્રોગ અને આસક્તિ દૂર કરજો. અમારા પાંચ કર્મો.... નિત્ય, નૈમિત્તિક, કામ્ય, પ્રાયશ્ચિત અને નિષિદ્ધમાં આપ સાથે રહેજો. અમારા પાંચ કોષ.. અજ્ઞમય, પ્રાણમય, મનોમય, વિજ્ઞાનમય અને આનંદમયને આપ પ્રકાશિત કરજો.... અમારા પાંચ પ્રાણ... પ્રાણ, અપાન, વ્યાન, ઉદાન અને સમાનમાં આપ વ્યાપ્ત રહેજો. પૂ. બહેનજીના આ સંકેતોને અમારાં શત શત નમન..

હવે નિત્ય આરતી સાથે પૂજ્યશ્રીની આરતી ગવાઈ છે અને ૮-૪૫ વાગે પૂજ્યશ્રીએ વિદાય લીધી છે. પૂજ્યશ્રીના અલંકારોમાં “માતમયુર”ના પેન્ડનટવાળી ચેઈન ખૂબ આકર્ષક લાગતી હતી.

સાંજે બધાને ખીચડી-કઢી-બટાકાના શાકનો પ્રસાદ અપાયો છે. પૂજ્યશ્રીએ ખાસ સૂચના આપીને દરેકને ગોળ પણ પ્રસાદમાં સંમિલિત કરાવ્યો છે. તેઓના આશીર્વદનું આ પ્રતિક છે. જાઓ ગોળની મીઠાશ તમારા જીવનમાં મધુરતા ભરી દે.... વાણીમાં મીઠાશ, વર્તનમાં મીઠાશ અને વ્યવહારમાં આનંદનું ગળપણ સમાઈ જાય.. તમે સહુ મધુરતાના પ્રતિક બની રહો.... પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં આપણાં સહુનાં કોટિ કોટિ નમન...

આજે બીજુ જુલાઈને ગુરુપૂર્ણિમાનો દિવસ.. પી. જી. મહેતા હોલમાં ઉજવાતો આંદરમો મહોલ્સવ... આ સ્થાન હવે પરમશક્તિ પરિવાર માટે આદરનું સ્થાન બની ગયું છે. કેવો સંયોગ કે આજની તારીખ ૨-૭-૨૦૦૪નો સરવાળો ૧૫ અને આજ સ્થાન પર આજે પંદરમો ગુરુપૂર્ણિમા

મહોત્સવ.

પી. જી. મહેતા હોલમાં સાદો શાળગાર છે. પૂજ્યશ્રીના આસન પાછળ નિલોખાના - ૨૫ માસેવાદિનની એક મોટી તરસીરમાં પૂજ્યશ્રીની પાંચ છબી છે. એક છબીમાં એક હાથ ઉંચો, બીજુમાં બંને હાથ ઉપર... પૂર્વ જન્મના સંસ્કાર અને બંધન હોય તેને સદ્ગુરુ સામેથી આહૃવાહિત કરે... નહીં તો મુંબઈ, સુરત, નાગપુર, ઈડર, નેપાળ, મીઠાપુર અને વડોદરા સહિત કેટલાય ગામોથી અને પરદેશથી ભક્તો આવે કર્યાંથી ? અને બંને હાથ ઉપર એટલે મેં આપને મારા ગળે લગાડ્યાં છે. ત્યારે તો કહ્યું કે, આપ મારા કુટુંબીજન છો... પણ આ સેવાદિનની તરસીર છે. અર્થાત્ મારી સેવાઓમાં, મારા કાર્યોમાં આપ જોડાઈ જાવ, મારા શાસ્ત્રને અનુસરો અને મારા જ્ઞાનને લૂંટો... પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં આપણા સહૃદાના પ્રણામ.... આગળની આડશ પર લીલાં આસોપાલવના તોરણ છે. આ વૃક્ષ બારેય મહિના લીલું અર્થાત્ તાજું રહે... તમે મારી નિશ્ચામાં સદાય આનંદિત અને ઉત્સાહિત રહો....

પૂજ્યશ્રી એટલે સમયના પણ સૈનિક.... આપણા ઘરમાં ડ્રેસિંગ ટેબલ અને ડાઈનિંગ ટેબલ હોય, પણ ટાઈમ ટેબલ ન હોય... પૂજ્યશ્રી સમયની ક્ષાણ ક્ષાણનો ભરપૂર ઉપયોગ કરનાર સાચા સંત છે અને એટલે જ સૌના સમયને માન આપી, બરાબર ૮-૫૩ મિનિટે હોલમાં પદાર્થ છે. ‘સદ્ગુરુ દેવ કી જ્ય’નો સામુહિક નાદ થયો છે, છઠી પોકારાઈ છે. સહુ ભક્તો એક કતારમાં પૂજ્યશ્રીની ઝાંખી કરવા ઉભા છે. કીમ કલરનો ઝભ્ભો, પીતામ્ભર, ગળામાં “ઊ મા ઊ” આડું-ઓભું લખેલું પેનન્ટ. પગમાં મોજડી, રૂઆબદાર પગલાં, અભિવાદન અને આશીર્વાદ આપતો ઊંચો હાથ, તેજોમય મુખારવિંદ પર અતિમોહક સ્થિત સાથે તેમણે હોલમાં પ્રવેશ કર્યો છે. વાતાવરણમાં દિવ્યતા અને પવિત્રતા પ્રસરી ગઈ છે. સહુ ભક્તો અતિ આનંદિત છે.

આજના મહોત્સવમાં પૂજ્યશ્રીના ચરણ સ્પર્શ અને આશીર્વાદ, પ્રાર્થના શરૂ કરતાં પહેલાં પૂજ્યશ્રીના આસન પાસે કેટલાક ભક્તો બેઠા છે. પૂ. બહેનજીએ ગુરુપૂજાના મંત્રો, સ્વકંઠ ગાઈને તેમની પ્રથમ ભાવોર્મ રજૂ કરી છે. તમે જ માતા, પિતા, સખા અને બંધુ છો તેવા જ્લોકભાવાર્થ સાથે જ્યારે તેઓની વંદના પૂરી થઈ ત્યારે એક ભક્ત એ પૂજ્યશ્રીને પૂછ્યું... કે.. કાલે આપે અમને કુટુંબીજનો કહ્યાં... અમે આનંદિત અને અધીની થઈ ગયાં... હવે વિનંતિ કે, આપને અમારા વાણી - વર્તન - વ્યવહારથી ક્યારેય દુઃખ થયું હોય તો કહો જેથી આજે સંકલ્પ કરીએ કે, ફરી આવું કદી નહીં કરીએ....

પૂજ્યશ્રીના ખદયની વિશાળતા કે આત્માની ઉંચાઈ... તેઓ કહે કે, “મને ક્યારેય, કોઈનાથી, કોઈપણ પ્રકારની ભૂલો - વર્તન અગર વ્યવહાર માટે દુઃખ થતું જ નથી. કારણ તમે મારાં છો... મેં માત્ર એક જ વ્યક્તિને ઠપકો આપ્યો છે., ૨૮ વર્ષના ઈતિહાસમાં આ એક જ પ્રસંગ છે જ્યારે મેં કોઈને કાંઈક કહ્યું હોય.... અને તેય. એટલા માટે કે તેની શક્તિઓ સાથે મારે તેને ખૂલ ઊંચા સ્થાને લઈ જવો છે.”

પૂજ્ય બહેનજીએ કહ્યું કે, કુટુંબીજનો એટલે આત્માની સગાઈ.. લોહીની સગાઈથી પણ આ વિશેષ છે હવે બધા ભક્તો, આત્મીય સગાઈને આવકારે કારણ બધા ભાઈ-બહેન થયાં. એકબીજાને અનુકૂળ, થવાની ભાવના, સહજ સમજવાની મન:સ્થિતિ કેળવીએ અને પૂજ્યશ્રીના આદર્શો તથા આદેશોનું પાલન કરીએ અને છતાંચ વાંકા ચાલશો તો કહેવું પડે કારણ તમે

અમારાં છો...

પૂજ્યશ્રી અને પૂ. બહેનજીની આ આત્મીયતાને શત્ શત્ નમન... શ્રી નાન્દી સાહેબે, સંસ્કૃત જ્લોક ટાંકીને કહું કે, વિશ્વના માનવ માત્ર આપનાં બાળકો છે. આજે ઈડરવાળા શ્રી અરવિંદભાઈ તથા શ્રીમતિ હષ્ઠિબહેન નાંદીએ પૂજ્યશ્રીના ચરણ આવરણ દૂર કરીને પ્રથમ ચરણ સ્પર્શનું પુણ્ય પ્રાસ કર્યું છે.

સવારે ૮-૧૦ વાગે ચરણસ્પર્શ અને ભાવવંદનાનો કાર્યક્રમ શરૂ થતાં જ આણંદના આંખે ઓછું દેખાતા માજુને, પૂજ્યશ્રીએ આવકારીને, સ્નેહથી તેમની આંખોએ સ્પર્શ કરી આશીર્વદ આપ્યાં. કહો કે આજે પણ પૂજ્યશ્રીએ સેવાયજ્ઞના કર્મ ફરજને મુક્ત રાખ્યું નથી. દરેક પળે માતાજીના કાર્ય માટેની તેઓશ્રીની તમણા ને આપણા સાષ્ટાંગ પ્રણામ.. પૂજ્યશ્રીના ચરણવંદન અને આજના પવિત્ર દિવસે ભક્તોની ભાવપૂજાનો કાર્યક્રમ વણથંભ્યો એક વાગ્યા સુધી ચાલ્યો.... કેટલાકે માત્ર સ્પર્શને બદલે ચરણ પર હાથ ફેરવ્યા. માથું ટેકવ્યું, કેટલાકે ચરણ પર મસ્તકનો સઘળો ભાર મૂકી દીધો.. પૂજ્યશ્રીના કોમળ ચરણો, સઘળી વેદના સહીને પણ આત્મીય ચેતના વહાવતાં રહ્યાં.

બપોરે ૧-૦૦ વાગે છ બટુકોને તેમના માતાપિતા અને સ્વજનો સમક્ષ યજ્ઞોપવિત સંસ્કાર અપાયાં. પાંચ વર્ષથી રૂ વર્ષના બટુકોના મુખારવિંદ પરની નિર્દોષતા, આનંદ અને માતાજીના બાળના સ્વહસ્તે યજ્ઞોપવિત સંસ્કાર પામ્યાનો સંતોષ અવર્ણનીય રહ્યો... ધન્ય છે આ બટુકો જેના કર્ણમાં પરમ પવિત્ર સંત દ્વારા મંત્રદીક્ષા ગ્રહણ કરવાનો અવસર પ્રાપ્ત થયો.... એક ભાઈએ પ્રેમથી પૂજ્યયું કે, બીજુવાર જનોઈ લેવાય ? સમજવા જેવું છે કે, ગયેલી તક કે અવસર ફરી પ્રાપ્ત થતાં નથી.... તેમણે કહું... કાશ ! અમે આવા સદ્ભાગી હોતાં...

હવે પ્રી ભક્તો, જેમાંથી ૨૭ બહેનો, ૨૩ ભાઈઓ અને સાત નાના બાળકો છે. તેમને પૂજ્યશ્રી દ્વારા મંત્ર દીક્ષા અપાઈ છે. પૂ. બહેનજીએ કહું કે, પરમશક્તિ મંત્ર, એ ગાયત્રી મંત્રનો પર્યાય છે. મંત્રદીક્ષા લીધા પછી, પૂજ્યશ્રીના આદર્શો અને મન - વચન - કર્મથી ઐક્યતા અને પવિત્રતા રાખજો.... પૂજ્યશ્રીએ સહુને આશીર્વદ આપ્યાં છે. ફરીથી ભક્તોની ચરણવંદના શરૂ થઈ... આજે ૮ થી ૧-૩૦ સુધીમાં લગભગ ૧૮૦૦ ભક્તોએ પૂજ્યશ્રીના ચરણસ્પર્શનો પવિત્ર લાભ લીધો છે. હવે મુંજાલભાઈ તથા હેમંતભાઈએ પૂજ્યશ્રીના ચરણોને આવરણથી સજાવ્યાં છે અને પૂજ્યશ્રી હોલમાંથી વિદાય થઈ રહ્યાં છે. આનંદ અને પૂજાના સંતોષ સાથે ભક્તો એક કતારમાં બંને બાજુ ઉભા છે. અને પૂજ્યશ્રીએ સહુની ભાવપૂજા સ્વીકારતાં, આશીર્વદ આપતાં આપતાં પ્રસ્થાન કર્યું છે.

આજે પ્રસાદમાં સેવ-ઉસળ અને ઘર્ણના લાડુ રખાયાં છે. સંકેત છે કે, આદ્યાત્મિક જગતમાં વટાણાની જેમ ઉકળવું પડે, તપવું પડે તો સેવ રૂપે કોઈ સદ્ગુરુનો સંગાથ મળે અને જીવનમાં લાડુની જેમ મધુરતા વ્યાપી લાય.. પૂજ્યશ્રીના આ મર્મજ્ઞાનને આપણાં પ્રાણામ.

બપોરે બરાબર ૩-૫૦ વાગે પૂજ્યશ્રીની રાજસવારી, પુનઃ પી. જી. મહેતા હોલ પર આવી છે. તામ્રવર્ણ રંગનો ઝલ્ભો, સફેદ ચુડીદાર, મોજડી, ગળામાં “ઊં અને પ્રિશુલ” વાળું પેન્ડન્ટ.... છટાદાર રાજવી ચાલ, મક્કમ પગલાં, અને આશીર્વદ આપતો ઊંચો હાથ... “સદ્ગુરુ દેવ કી જ્ય”નો ગગનભેદી નાદ... પૂજ્યશ્રીએ આસન ગ્રહણ કર્યું છે. સાથે પૂ. બહેનજી, પૂ.

કુસુમબા અને પૂ. ઉધાબહેન બિરાજીત છે.

પૂ. બહેનજીએ, સત્સંગ કાર્યક્રમની રૂપરેખા આપી છે. ગાયકવૃંદમાંથી શ્રી મુંજલભાઈએ સ્વાગત ગીત રજૂ કર્યું છે. “મારે આંગણ વહેલા આવો રે, ગુરુદેવ પ્યારા...” બુલંદ છતાંય મધુર અવાજ, વાધવૃંદના અદ્ભૂત સમન્વયથી વાતાવરણમાં દિવ્ય આનંદ પ્રસરી ગયો.... હવે શ્રી રમેશભાઈ બારોટે પોતાની ભાવોર્મિ રજૂ કરતાં કહ્યું... (માત્ર થોડાક અંશ)

“મજલ કાપી છે, અનેકવાર અમાસથી પૂનમની,

ત્યારે ‘શક્ષા’ને શરણ મળ્યાં છે.

દોડયો છું કેટલુંચ, મારા અસ્થિર ચરણ લઈને

ત્યારે આ સ્થિર “ચરણ” મળ્યાં છે.

ભક્તોએ આ ભાવોર્મિને વધાવી લીધી....

હવે શ્રી મુંજલભાઈએ ખૂબ સરસ કાવ્યાત્મક ભાવોર્મિ રજૂ કરી... પૂજયશ્રીને માતાજી, મોર કહીને બોલાવે છે અને પૂજયશ્રી કહે છે કે, ભક્તો મારા પીંછા છે... આજ ભાવ લઈને તોણે ગાયું કે....

“પીંછાને મોર સંગે કરવી છે આજ વાતો,

છલકચું છે મૌન આંખે, હવે છૈયે નથી ખમાતું....

પીંછાને મોર સંગે કરવી છે આજ વાતો....

ગીતના એક એક શાંદ, ભાવ, મધુર કંઠ અને વાધવૃંદના આનંદમય તાલસંગાથથી ભક્તો ઝૂમી ઉછ્યાં છે.

હવે શ્રી સતિષભાઈ ભહે પોતાના શાંદ પુષ્પોથી આજના દિને પૂજયશ્રીને કાવ્યાત્મક પ્રાર્થના કરી કે... (કેટલીક પંક્તિઓ)

તમે રાજવી, ચૌદ બ્રહ્માંડ કેરા,

પોકારવા રાજ છડી આપી દેબો.

મા’રાજ ઘરમાં હું ભલો પડયો છું.

ધર્યુ કોડિયું, વાટ પ્રગટાવી દેબો.

તેઓશ્રીએ ‘સાગર રૂપ શ્રી રાજયોગી’ શિષ્ટક સાથે પૂજયશ્રીના અનેક રૂપ, આકૃતિઓ અને વ્યક્તિત્વને સમજાવવાનો સુંદર પ્રયાસ કર્યો છે. ભક્તોને તેમની ભાવોર્મિ ખૂબ ગમી....

હવે શ્રીમતિ રક્ષાબહેને એક સુંદર ગીત ગાયું છે....

‘સજની હાલોને જઈએ સત્તસંગમાં

સાચો સંત રે બતાવે મારગ મોક્ષનો...’

તેઓનો મધુર કંઠ અને વાધવૃંદના સુંદર તાલથી ભક્તો આનંદિત થઈ ગયાં....

હવે હેમતભાઈએ પ્રાર્થના સ્વરૂપે પોતાના ભાવપુષ્પો રજૂ કર્યાં...

‘ગુરુજીને તો સદા પૂનમ, અમારે હતી અમાસ.

મળ્યાં છો તમે જ્યારથી, જીવનમાં મહેંકી ગઈ સુવાસ.’

પ્રભુને ના દીઠાં અમે, નથી મળ્યાનો આભાસ,

અમારાં તો દેવ તમે, રાખજો હરજન્મ તમારી પાસ.”

ભક્તોને હેમતભાઈની ઝૂટિ ગમી... હવે શ્રી રાજુવભાઈએ સુંદર હાસ્ય ટુચકા કહીને સહુને હસાવ્યા છે.

ફરીથી મુંજલભાઈએ પૂજયશ્રીને ભાવનાત્મક અને સુંદર કાવ્યાત્મક પ્રાર્થના કરી...

‘નીજ ચરણના નખથી, મારુગ બદ્ધો અજવાળજો...

હે નાથ, ભવ, ભવ, આપનાં સહુ બાળને સંભાળજો....

ગીતના એક એક શાષ્ટ, ભાવ, રજૂઆત અને સમજણથી સહુ ભક્તો અતિ પુલકિત થઈ ગયાં અને તેમની ભાવોર્ભિને વધાવી લીધી છે.

હવે પૂજયશ્રીને આજના પાવન પ્રસંગે આશીર્વયન આપીને માર્ગદર્શન આપવા પ્રાર્થના થઈ છે. પૂજયશ્રીએ કહ્યું કે, મારી જ ભાષા, મારું શાસ્ત્ર અને મારું જ વ્યાકરણ.. આ મારી આગવી વિચારધારા છે.

પૂજયશ્રીનું આજનું ઉદ્ભોદન અને સફળતા દ્વારા વ્યક્તિત્વ વિકાસ અને જીવનને શાણગારવાની, સભાવવાની, અદ્ભૂત, અનુભવસિદ્ધ વાતો, એક મેળેજમેન્ટ નિષ્ણાતને પણ અચંબો પમાડે તેવી છે. પૂજયશ્રીના આશીર્વદ્ધિ જ, આપણા પુરુષાર્થ, પરિશ્રમને સફળ જીવનનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય તેવી પૂજયશ્રીના ચરણોમાં પ્રાર્થના....

હવે બહેન સુરભિને ગુંડા દ્વારા ગળું દબાવીને, લુંટવાના અથવા મારી નાખવાના પ્રયાસ વખતે તેણીએ પૂજયશ્રીને કરેલ આર્તનાદ અને પૂજયશ્રી દ્વારા તેને મળેલી ગેબી સહાયની વાતો, તેના સ્વમુખે સાંભળી.... મદયદ્રાવક વેદનાઓ, ઘટનાઓ અને ભયભીત પરિસ્થિતિનું તેણીએ સુંદર બચાન કર્યું. કેટલાય ભક્તોનાં નચનો અશ્રૂઓથી છલકાઈ ગયાં... પરમાત્મા કરે, કોઈને આવી કઠિન પરિસ્થિતિનો સામનો ન કરવો પડે.... છતાંચ દરેક પ્રસંગે પૂજયશ્રીને કરેલો પોકાર, નિષ્ફળ જવાનો નથી, તેની દરેકને પ્રતીતિ થતાં સહુએ સુરક્ષિતતા અનુભવી.

હવે ૬-૧૦ વાગે, આરતી, સ્તુતિ વગેરેના સામૂહિક ગાન સાથે આજના સત્કંગ કાર્યક્રમને પૂર્ણ જાહેર કરાયો અને સવારથી જે ભક્તો ચરણ સ્પર્શની પૂજાથી વંચિત રહી ગયા હતા, તેઓને પૂજાલાભ અપાયો... લગભગ ૫૦ ભાઈ-બહેનોએ ચરણવંદના કરી...

હવે ગાયકવૃદ્ધ જુદા જુદા કંઠે અને વાધવૃદ્ધના સથિવારે સુંદર ભજનો રજૂ કરીને સહુને ડોલાવી દીધાં... છલ્લા ભજનમાં ભક્તોએ નર્તનભક્તિનો આનંદ લુંટ્યો... દરેકની મસ્તી, અલગ, ભાવ અલગ, તાલ અલગ, ચાલ અલગ, મુદ્રાઓ અલગ... એક દિવ્ય વાતાવરણમાં દરેકે મીરાંની જેમ નાચીને ગુરુકૃપાની ઝાંખી કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો....

પૂ. બહેનજીએ દરેકને અભિનંદન અને આશીર્વદ આપીને, ગાયકવૃદ્ધ, વાધવૃદ્ધના દરેક સભ્યોને બિરદાવ્યા... સાંજે ૭-૪૫ વાગે ભજન સંદ્યા પૂર્ણ થઈ...

આજના દિને હે પૂ. ગુરુદેવ, અમારી સહુની એક જ પ્રાર્થના, આજુજ્જ કે આર્તનાદ છે...

“હમારે સદગુરુ, હમકો દેના સહારા... કહીં છૂટ ન જાય, દામન તુમ્હારા.

આપકે બિન, મનમે સમાયે ન કોઈ, લગન કા દિપક જલાએ ન કોઈ..”

ॐમાॐ

(૯)

કેવા છો ગુરુ તમે કેવા

કેવા છો ગુરુ તમે કેવા નથી તિલક-ટપકાં કે બ્રિપુંડ રૂપાળા,
કચાં છે વેશ-વૈરાગીના, કંઠે નથી મણકા-માદળિયાં, માથે મુંડન કે જટાના માળા... કેવા છો....

નથી તમારે જંગાલ ઝૂંપડી કે પહાડ ગુજામાં કોઈ છૂપાં સ્થાન,
ચારેકોર શોરબકોર વચ્ચે સંસાર તમારો, તોચ નિરંતર ‘મા’નું ધ્યાન.... કેવા છો....

સહેલાઈંધી સૌને મળો, નથી ધરવી પડતી તમને ભેટ કે સોગાદ,
સૌ સમજે એવી વાણી તમારી, તોચે સકળ શાસ્ત્રોનો એમાં સ્વાદ.... કેવા છો....

આચરણ ને આદેશ એક તમારાં, નથી ફૂકૃતા તમે કશું કાનમાં,
‘મા ભગવતી’ સદાય સંભુખ, તોચે નથી રહેતા તમે મોટાઈ કે માનમાં... કેવા છો....

નથી રહેતા ભારેખમ કે અક્કડ, નથી રાખતા કોઈ ખોટો ઠસ્સો,
સૌના થઈ સૌની વચ્ચે રહો, હસાવો ને વળી સાથે હસો... કેવા છો....

રોગ સતાવે, ભૂત ડરાવે, ધરતી દ્વુજે, તો કહેતા મારી પાસે આવો,
ડરતા દ્વુજીતા લોકો આવે, હસતાં હસતાં કહો ‘તું મા તું’ ગાવો... કેવા છો....

વાત કરું તમાર સામર્થ્યની તો કહે ભાઈ શું તમે હાંકો,
હલવાય ત્યારે હાલ્યો આવે, પગથિયેથી જણ પછી વાંકો વાંકો... કેવા છો....

રમેશભાઈ બારોટ

(૧૦)

“કેવા છો ગુરુ તમે કેવા ?”

(ગુરુપૂર્ણિમાના દિવસે શ્રી રમેશભાઈ બારોટ રચિત કાવ્યની પૂર્વવણી)
નથી જમતાં કોઈનું, જાતે બનાવી ભક્તોને જમાડો વારંવાર,
સ્વાર્થ વગરનો સ્નેહ તમારો, ભક્ત પર વરસે અનરાધાર.. કેવા છો....

મર્સીયજની હારમાળાઓ સર્જી, તમે ભક્તોને કરાવો આનંદ,
નીજનો સર્વ ખજાનો લુંટાવી દઈને, માણતા રહો પરમાનંદ... કેવા છો....

નહીં મઠ, નહીં આશ્રમ કે પાવડી, શ્રદ્ધામાં છે વાસ તમારો,
ગાઈ, આસન, કાંઈ ન જોઈએ, ઝૂલો (ગતિ) છે સાથ તમારો... કેવા છો....

પ્રસંગ ઉજવો, મહોત્સવ મનાવો, ભક્તોસંગ રાસ રચાવો,
નહીં પ્રચાર કે ફોટાઓ, તોચ દેશ-વિદેશમાં ડંકો તમારો.. કેવા છો..

હાથ જાલો તો સાથ નિભાવો, નહીં કદી તમને અભાવ અમારો,
ભવભવના બંધન બાંધો, અમને લાગે તમારો સુરક્ષિત સહારો....

જેવા છો ગુરુ, તમે જેવા અમારા મનને મોહા તેવા...

કેવા છો ગુરુ તમે કેવા....

હેમંતભાઈ ઉપાદ્યાય

(૧૧)

એવા છીએ અમો એવા છીએ....

૧. એવા છીએ અમો એવા છીએ
 તમો કહો તેવા છીએ.
 માતે ધરતીને દીધેલ.
 આ અમૂલ્ય ખજાનો છે.
 શ્રીસ શ્રીસ વર્ષથી વ્યવહારમાં,
 છતાં ખજાનો અકબંધ છે.
 એવા છીએ અમો એવા છીએ.
 તમો કહો તેવા છીએ.
૨. શ્રી રામે શ્રી કૃષ્ણે,
 નથી કર્યા આડંબર જગતમાં.
 કર્મો થકી જ્ઞાન બતાવ્યું જગતને,
 એજ રાહ પર ચાલી રહ્યો માનો બાળ.
 એવા છીએ અમો એવા છીએ,
 તમો કહો તેવા છીએ.
૩. કાંતિચક લઈને આવ્યો,
 કાંતિ તણી મશાલ ફેરવતો આવ્યો,
 માનવોને જગાડતો આવ્યો.
 માનવતાને મહેંકાવતો આવ્યો.
 એવા છીએ અમો એવા છીએ,
 તમો કહો તેવા છીએ.
૪. મુજ પાસ માત તણું સામર્થ્ય,
 રડતો આવે માનવી,
 હસતો થઈને ભાય.
 એવા છીએ અમો એવા છીએ,
 તમો કહો તેવા છીએ.
૫. પ્રેમને નથી હોતા ચાલવાના રસ્તા,
 કે દિશાઓના બંધન,
 પ્રેમ તો દૈવી રસોનો અમૂલ્ય સાગર,
 જેના સહારે હું તમારા,
 ખદ્યના હિલોળે ઝૂલ્યા કરું,
 એવા છીએ અમો એવા છીએ,
 તમો કહો તેવા છીએ.

પૂજય ગુરુદેવ

તીર્થભૂમિ નિલોષા એક વैશ्वિક સેવાકેન્દ્ર બની ગયું છે. આ સેવા કેન્દ્ર તેના પરચીસ વર્ષ પૂર્ણ કરી આજે છાવ્યીસમાં વર્ષમાં પ્રવેશી રહ્યું છે. સેવા કેન્દ્રમાં પ્રજજવલિત થઈ રહેલી સેવાયાળની જ્યોત વિશ્વના વિવિધ દેશોમાં પ્રકાશી રહી છે. નિલોષા સેવાકેન્દ્રની સુવાસ આસપાસના વાતાવરણને મહેંકાવી રહી છે. તું મા તું ના મંત્ર ધવનિથી વાતાવરણમાં દિવ્યતા પ્રસરી રહી છે.

‘નિલોષા’નું જડ આવાસ પણ ચેતનવંતુ સેવાકેન્દ્ર બની શકતું હોય તો તેનું પ્રારંભ કેટલું ઉજળું હશે ! સાત્ત્વિક સંપત્તિ, ગૈત્રિક જીવન પ્રણાલી, પરોપકારની ભાવના અને ભગવતભાવથી પ્રચુર મન હોય તો જ જડ વસ્તુઓને ચેતનવંતી બનાવવાના નિમિત્ત બની શકાય. ઉધારેણ અને નિલિનકાંતભાઈના ભગવતભાવ પ્રચુર મને જ ‘નિલોષા’ તેમના આવાસને સેવાકેન્દ્ર બનાવવા માટે પ્રોત્સાહિત કર્યા. નિમિત્ત બનાવ્યા.

આપણે આપણા માનવદેણને સેવાકેન્દ્ર બનાવીએ તો કેવું ? નિલોષામાં માતાજુના આયોજન, આદેશ અને માર્ગદર્શન હેઠળ જ મને (રાજ્યોગી નરેણ્ઝજી) સેવાનું સુક્ષ્માન સૌંપીને જગતના જીવોની સેવાનું ભગીરથ કાર્ય આરંભી દીદ્યું છે. સંસારમાં અટવાયેલાં, મૂરુગ્યાયેલાં, ખોવાયેલાં, ભૂલા પડેલાં, ડૂબેલાં જીવોને સહાય કરવાનું સેવાકાર્ય અવિરતપણે ચાલી રહ્યું છે.

માનવ શરીરરથી મંહિરમાં વિરાજીત શિવતત્વની પ્રેરણા અને શક્તિથી આપણા જીવતત્વને સેવાકાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરીએ અને શરીરને જ સેવા કેન્દ્ર બનાવીએ. ભૂખ્યાં, તરસ્યાં, અટવાયેલાં, માર્ગ ભૂલેલાં, નિઃસહાય, માણસોને આપણી શક્તિ અને ક્ષમતા અનુસાર તન, મન, ધનથી નિઃસ્વાર્થભાવે ઉપયોગી થઈએ. પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે સક્રિય રીતે મદદ કરીએ. કોઈના હૈયાના ભારને હળવો કરવા તેમની વાતોનો વિસામો બનીએ. દુઃખમાં સહભાગી થઈએ. અટવાયેલાના માર્ગદર્શક બનીએ. આપણી રૂચિ, જ્ઞાન, સમજણ, શક્તિ અને સમયની મર્યાદા અનુસાર સ્વયભુત સેવાકેન્દ્ર બની જાવ. દિવસનો અમુક સમય, તમારી અનુકૂળતા પ્રમાણે તમારા સેવાકેન્દ્રના કમાડ ખુલ્લા રાખો. જ્ઞાતિ, જાતિ, ધર્મ કે વચ્ચના બંધન છોડીને માનવમાત્રને આવકારો, લોકો વિસામો લેવા, હળવા થવા, માર્ગદર્શન મેળવવા જરૂર આવશે જ. તન ઘસીને, મન મૂકીને, ધન ખર્ચીને મદદયના ભાવ સાથે સ્વજન સમ કરાયેલી, પરમની સ્વૃષ્ટિના કોઈપણ જીવની નિઃસ્વાર્થ સેવા પરમાત્માને વધુ પ્રિય છે. આવી નિખાલસ સેવાભાવી વ્યક્તિઓને પરમાત્મા શક્તિ, સામર્થ્ય, સગવડ સ્વાસ્થ્ય અને સાધનો અનાયાસે આપતાં જ રહે છે. પરમાત્માની અવિરત કૃપાની વર્ષી તેમના પર થતી જ રહે છે. તમે સેવા કેન્દ્ર બનવાનું સ્વીકારો, પરમાત્મા સંચાલનની જવાબદારી સંભાળી લેશે.

મારા આપ સર્વેને આશીર્વાદ છે.

તુંમાતું

“રાજની કિર્તન યાત્રા”

(૧૩)

(શ્રી કૃષ્ણના સમાપન પછી પૂજ્યશ્રી ભક્તો સાથે યોગેશ્વર નગરમાં વાદ્યમય યાત્રા કરે છે તે પ્રસંગા)

હિંમતભાઈ ઉપાદ્યાચ

૧૧.૨૬-૦૪

પરમ્ પૂજ્ય રાજયોગી નરેન્દ્રજી એટલે માત્ર ક્રાંતિકારી વિચારદ્યારાના સ્વામી જ નહીં પણ ક્રાંતિકારી કદમોના નીડર સંત...

પૂજ્યશ્રી રસ્તા વચ્ચે ઉભા રહીને પ્રેતાત્મા મુક્તિ પ્રાર્થના કરી શકે છે તો ભૂકંપના સ્થળે જરૂર જહેરમાં ભૂકંપનિવારણ વિધિ કરી શકે છે... અસહ્ય ઠંડીમાં ટેકરાંઓ ચઢીને પશુઓના આત્માને મુક્તિ આપી શકે છે તો ભયંકર તાપમાં સીમા સુરક્ષા માટે ગુજરાતની સરહદો પર ફરી શકે છે.

આવો જ એક ક્રાંતિકારી પ્રયોગ એટલે કૃષ્ણ સમાપન પછી, તાલબદ્ધ પરમશક્તિમંત્રના કિર્તનમય જ્યુ સાથે યોગેશ્વરનગરમાં એક નાનકડી યાત્રા....

આ યાત્રાની શરૂઆતમાં પૂજ્યશ્રી પરમશક્તિમંત્ર બોલાવે અને ભક્તો બોલે... સમબો કે મંત્રદીક્ષા અપાઈ રહી છે... પરમશક્તિ મા ગાયત્રીના બાળના મધુર કંઠથી પરમશક્તિ મંત્રનું ઉચ્ચારણ અને ભક્તોનો નાદમય પ્રતિભાવ... મા ગાયત્રી, તેના બાળની આ કિર્તનલીલા નિહાળવા જરૂર પદ્ધારતાં હશે.

પછી યાત્રા પૂજ્યશ્રીની આગેવાની હેઠળ શરૂ થાય.... બાજુમાં શક્તિ સ્વરૂપા પૂ. બહેનજી, આનંદ સ્વરૂપા પૂ. ઉખાબહેન અને શાંતિ સ્વરૂપા પૂજ્ય કુસુમબા હોય પછી ભક્તોનો સમૂહ....

કેટલાચ ભક્તો ખંજરી અને મંજુરાનો તાલમય સાથ આપતા હોય... પૂજ્યશ્રીએ આ બે જ વાદ્યને સંમતિ આપી છે.. ખૂબ જ સમજવા જેવું છે. આ યાત્રા એટલે પૂજ્યશ્રીના પગલે પગલે પરમશક્તિ મંત્રનો જ્યુ... સંત અને સદગુરુ સંગાથે બોલેલા એક મંત્રનું હજારોગણું ફળ મળે... સંતના કદમ્માં કદમ મિલાવવા હોય તો ભક્તાએ ખૂબ જાગૃત રહેવું પડે... મંજુરાના બે પદ એટલે શ્રીદ્વા અને શરણાગતિ.. આ બંને પરસ્પર એકમેકમાં ભળી જાય ત્યારે ભક્તિનો નાદ સંભળાય.... જે સદગુરુના શરણામાં શ્રીદ્વા અને શરણાગતિ રાખી શકતો નથી એની ગુરુભક્તિ પ્રેમમય કે આનંદમય હોતી નથી.

ખંજરીમાં આચ ભાગ અને ખંજરી એટલે એક વર્તુલ અથવા શૂન્યનું પ્રતિક... આ આચ ભાગમાં પતરાંના બિલ્લા ખખડે, અવાજ કરે... પૂજ્યશ્રીના નવ સૂત્રોમાંથી પ્રથમ આચ સૂત્રોના આ પ્રતિક છે અને છેલ્લું અહુમ્ જયારે શૂન્ય થાય ત્યારે જ આહેય સૂત્રોનો પ્રતિસાદ પડે....

પૂજ્યશ્રીની આ કિર્તનયાત્રામાં જોડાઈને અડસચ તીર્થનું ફળ તે જ પ્રાસ કરી શકે જેના શ્રીદ્વા, શરણાગતિ અને નવસૂત્ર પાલન રણકતા હોય... અર્થાત સમાજ તેનો અનુભવ કરી શકે તેવા પ્રતિબિંબિત થતાં હોય....

પૂજ્યશ્રીની આ સમજને સો સો સલામું અને પૂજ્યશ્રીના આ હિંમતભર્યા કદમને નમન.. કેટલાચ યોગેશ્વરનગરવાસીઓ આ યાત્રાને અને પૂજ્યશ્રીને વંદન કરવા બહાર ઉભા હોય છે.

પૂજ્યશ્રીની યાત્રામાં પૂજ્યશ્રીના પગલાંની પણ ચરણરજ માથે ચટાવવી ઘટે.

પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં એક જ પ્રાર્થના કે, હે ગુરુદેવ, આપના પગલે પગલે અમને અહુમ્ શૂન્ય કરી ધો... અમારી શ્રીદ્વા અને શરણાગતિ ભક્તિના નાદથી મધુર બનાવી ધો અને અમ હારા અમલિત નવસૂત્રોને પ્રકાશિત કરી ધો એટલી જ અભ્યર્થના....

ॐ મા ॐ

(૧) આત્મવિશ્વાસ કેળવવો.

રાજવાણી માર્ચ - ૨૦૦૪

મારી પાસે વ્યક્તિગત મુલાકાતે આવનાર વ્યક્તિઓમાં મોટાભાગની વ્યક્તિઓ પરાશ્રયી હોય છે. આત્મવિશ્વાસની ઉણપ તેમનામાં વર્તય છે. પોતાની જાતે પોતાના પ્રશ્નો સુલગ્ગાવવાનો નિર્ણય કરી શકતી નથી. મારા માર્ગદર્શનને અનુસરવાની હિંમત પણ તેઓ દાખવી શકતા નથી કારણકે, માનસિક તણાવ અને સામાજિક ભય તેમને સત્તાવે છે.

આવું કેમ બને છે ?

આત્મવિશ્વાસની ખામી હોય છે, નિર્ણયક શક્તિનો અભાવ હોય ત્યારે વ્યક્તિ અસહિષ્ણુ બની જાય છે. વિચાર શક્તિ કુંઠિત બની જાય છે.

પોતાની જત પર વિશ્વાસ રાખી આત્માના અવાજને અનુસરીને આગળ વધનાર વ્યક્તિ જીવનના જટીલ પ્રશ્નો સુપેરે સુલગ્ગાવી શકે છે. અને સફળતાને વરે છે. આત્મશ્રદ્ધા જ સફળતાની ચાવી છે. સ્વાશ્રયી મનુષ્ય પોતેજ પોતાના સાત્વિક પુરુષાર્થ થકી સફળતાના શિખરો સર કરી મહાન બની શકે છે. એક વસ્તુ જીવનમાં હંમેશાં ચાદ રાખો કે, મનુષ્ય પોતેજ પોતાનું પ્રારંભ નિર્માણ કરે છે. પોતેજ પોતાનો શાશ્વત કે મિત્ર બની શકે છે. સુખ દુઃખના ઝડપ પણ પોતેજ ઉગાડે છે. સારા માઠા કર્માનું ફળ પ્રારંભ રૂપે તેનેજ ભોગવવું પડે છે. બાળક રોગી હોયતો રોગની દવા બાળકને જ ખાવી પડે છે. અને રોગનું દુઃખ, પીડા પણ બાળકને જ ભોગવવાં પડે છે. માતા-પિતા પોતાના વહાલ સોચા બાળકનું દુઃખ લઈ શકતા નથી. કે રોગની દવા ખાઈ શકતા નથી.

ઘણા માણસો પોતાની જતે થઈ શકે તેવા કામો માટે પણ બીજાના ઉપર આધાર રાખે છે. બીજાની મદદની અપેક્ષા રાખે છે. આવા વલણથી તેમનામાં આળસ, પ્રમાદનો પ્રવેશ થાય છે. તેઓનો આત્મવિશ્વાસ ડગવા માંડે છે. તેઓ કોઈ પણ કાર્યમાં નિર્ણય લઈ શકતા નથી.

મારી તો સલાહ છે કે, તમારું મનો બળ મજબૂત કરો. આત્મવિશ્વાસ જગૃત કરો. તમારામાં છુપાયેલી શક્તિઓને પહેચાનો, સ્વાશ્રયી બનો. સાત્વિક પુરુષાર્થ કરી સાત્વિક પ્રારંભ નિર્માણ કરો. તમે હંમેશાં આશ્રયદાતા બનો, વાડ બની વેલાને અવલંબન આપો અને આત્મગૌરવ અનુભવો. સત્સંગ અને પરમનું સતત સાનિદ્ધ્ય તમારો આત્મવિશ્વાસ વધારવામાં સહાય ભૂત થશે.

(૨) વેલેન્ટાઈન ડે

રાજવાણી એપ્રિલ - ૨૦૦૪

તા. ૧૪-૨-૨૦૦૪ના દિવસે વેલેન્ટાઈન ડે ઉજવાઈ ગયો. પોતાના પ્રિય પાત્રને ગુલાબની ભેટ ધરી પ્રેમની અભિવ્યક્તિ કરવામાં આવે છે. આપણી યુવા પેટી પાશ્વાત્ય સંસ્કૃતિનું અનુકરણ કરી રહી છે. પરંતુ મારી દ્રષ્ટીએ તો આપણી મહાન આર્થ સંસ્કૃતિનું અને પ્રેમ શાળના વિશાળ સાતક્યનું અદ્યપતન થતું વતર્યા છે.

વેલેન્ટાઈન ડે ફક્ત સ્નેહની સરવાણીજ છે. ક્યારે સુકાઈ જાય તે નક્કી નહીં. અરે! પ્રેમને પ્રદર્શિત કરવાનો ના હોય! એ તો અહીંનિશ અસ્તિત્વમાંથી અને અંખોમાંથી વહેંતું નિર્મિત ઝરણું છે. પ્રેમ કેવળ લાગણી કે આકર્ષણ કે મોહ નથી પરંતુ તેની પાછળ આદ્યાત્મ શક્તિનું બળ છે. તેથી જ તો પ્રેમ નિર્મોહ, નિઃસ્વાર્થ, નિષ્કલંક અને શાશ્વત છે. પ્રેમ તો પરમાત્માનું સ્વરૂપ છે.

અવર્યાન યુવા પેટીએ પ્રેમ શાળનો તાત્ત્વિક અર્થ અને તેની સાત્ત્વિક ગણનતા સમજ્યા વગર તેને વિકારની વેલથી ટાંકીદીદો છે. અદ્યાત્મ શક્તિ વિના નો પ્રેમ એ વિકારી સ્વાર્થી સ્નેહનું રૂપ છે. સ્નેહમાં સ્વાર્થનું ધીમું ઝેર છૂપાયેલું હોય છે. સ્નેહમાં સોદાબાજુ, આપ-લેની ભાવના હોય છે. સ્નેહમાં શાંદોની માચાલાળ ર્યાતી રહે છે. શાંદો કે સોદાબાજુની કડી નબળી પડતાં સ્નેહની સાંકળ ઘસાતી જાય છે. તૂટી જાય છે.

પ્રેમની એક ચિનગારી સમસ્ત વિશ્વમાં પ્રેમ રસ પ્રગટાવી શકે છે. પ્રસરાવી શકે છે. પ્રેમ પરમાત્માનું સ્વરૂપ છે, જ્યારે સ્નેહ માચાનું સ્વરૂપ છે. પ્રેમ લગ્નમાં છૂટા છોડાનું પ્રમાણ વધારે હોય છે. કારણ કે એ સાત્ત્વિક અદ્યાત્મ પ્રેમ નથી, એતો ક્ષણિક લાગણી, આકર્ષણ ના વમળમાં અટવાયેલો સ્વાર્થી સ્નેહ માત્ર જ હોય છે. જેમાં સહનશીલતા અને સમર્પણનો છાંટોય હોતો નથી. પ્રેમની ઉજવણીનો કે અભિવ્યક્ત કરવાનો કોઈ એકજ દિવસ ન હોય. પ્રેમનો પળોપળ પ્રેમી વ્યક્તિના અંતરમાં ઉજવાતો રહે છે. રાધા અને ગોપીઓના ખદયમાં કૃષ્ણ પ્રત્યેનો પ્રેમ અને કૃષ્ણનો ગોપ ગોપીઓ રાધા તેમજ સમસ્ત ગોકુળ વૃંદાવનની જડ ચેતન સૃષ્ટિ પ્રત્યેનો પ્રેમ કેવો નિવ્યાજ હતો! ઉભય પ્રત્યેની ન્યોધાવરી, અપેક્ષાવિહિન ભાવ લાગણી, સેવા, સમર્પણ, હોય. સંશય, અવિશ્વાસનું અસ્તિત્વ જ ન હોય ત્યારે જ તે સાચો પ્રેમ કહેવાય છે.

વહાલા બાળકો, પ્રેમ અને સ્નેહની ભેદ રેખા સમજ્ઞ પરમની સૃષ્ટિના પ્રત્યેક સર્જન પ્રત્યે નિર્મિત, નિઃસ્વાર્થ, પ્રેમ જ અભિવ્યક્ત કરતા રહો. પ્રેમની ગણનતા શાંદોમાં અભિવ્યક્ત કરી શકાય નહીં. મૌન અને પ્રેમ નીતરતાં અશ્વુ જ પ્રેમની પદ્ધિભાષા હોઈ શકે. આપણી આર્થ સંસ્કૃતિનેજ અપનાવો અને વિકસાવો. આ રહ્યાં આપણી આર્યાવર્ત સંસ્કૃતિના પ્રેમ પાત્રો.

કૃષ્ણ સુદામા	-	મિત્રનો પ્રેમ
લયલા મજનું	-	બે પ્રેમીઓનો પ્રેમ
શ્રવણ અને માતાપિતા	-	માતાપિતા અને દિકરાનો પ્રેમ
વીર ભગતસિંહ	-	રાષ્ટ્રપ્રેમ

આવા તો અનેક ઉદાહરણો આપણી સંસ્કૃતિમાં કંડરાએલા છે. વહાલા બાળકો, યુવાનો આપણી આત્મીય વ્યક્તિ પ્રત્યે આપણો નિવ્યાજ પ્રેમની સરિતાને અવિરત વહાવતા રહેણો. દુષણો દુવૃત્તિથી આ પ્રેમગંગાના નિર્મિત વહેણને દુષિત થવા દેશો નહિં.

(૩) પ્રાર્થનાની શક્તિ

રાજવાણી મે - ૨૦૦૪

ધારો કે ભગવાન આપણી શ્રદ્ધાને, આપણી શરણાગતિને માપવાની ઈર્છાકરે તો તે ક્યા સાધનથી આપણને માપી શકે ?

આપણી પ્રાર્થના, અંતરના ઊંડાણમાંથી ઉદ્ભેવલું આપણું ભાવનાત્મક અસ્તિત્વ, ભાવનાત્મક ચોષ્ટા જ પરમાત્માનો માપદંડ છે. આપણી નિષ્ઠા, ધીરજ, સહનશીલતા સમર્પણભાવ, સાત્વિક પુરુષાર્થ, પ્રેમનીતરતી શ્રદ્ધામય પ્રાર્થના જ પરમાત્માની જડમૂર્તિને ચેતનવંતી બનાવી શકે છે. પ્રાર્થના દ્વારા નિષ્પક્ત થતો આપણો સમર્પણભાવ જ આપણામાં આત્મશક્તિ જાગૃત કરી શકે છે. આપણા વ્યક્તિત્વ, સાંસારિક કે આત્મભાગુતિ ના પ્રશ્નો ઉકેલવાનું એક માત્ર સાધન પ્રાર્થના છે. લદ્ઘુતાશ્રંખિ નિવારવાનો એક માત્ર ઉપાય પ્રાર્થના છે.

"હે પરમપિતા, હે મા ભગવતી, હે પરમેશ્વરી, હે દિવ્ય માતાપિતા, હું તમારો બાળક છું મને આપની નિશ્ચામાં જ રાખો. માચાના મહાસાગરમાં તરવાની હિંમત અને શક્તિ આપો, આપ મારી સાથે જ રહો, આપ જ મારા પ્રેરક બળ છો. "

અંતરના ઊંડાણમાંથી ઉદ્ભેવતી આવી અનેક પ્રાર્થનાઓ આપણામાં આત્મશક્તિ જાગૃત કરે છે, આપણને નીડર બનાવે છે.

ધણા બદ્ધ મને પૂછે છે કે, અમે ઉપાસના તો દરરોજ કરીએ છીએ, પ્રાર્થના પણ બોલીએ છીએ, તો પરમાત્મા અમારી પ્રાર્થના સાંભળે છે તેની પ્રતીતિ કેવી રીતે થાય ?

જે ભાવિકને પ્રતીતિ કરવી છે, ખરેખર આત્મશ્રદ્ધા પ્રગટાવવાની પ્રબળ ઈર્છા છે તેણે પોતાની જાતને જ ટંદોળવી રહીંદી...

- (૧) મારી શ્રદ્ધા છે. 'Staurated' અંતિમ કક્ષાએ પહોંચેલી છે કે વિભાજુત થઈ જાય છે, કે તીરાડ પડી જાય છે ?
- (૨) શંકાઓ, સંશયોને મેં નિરૂપ કરી નાખ્યા છે કે અંતસમયે મન શંકાઓમાં ધોરાઈ જાય છે?
- (૩) પરમાત્મા, મારા ઈષ્ટદેવને હું સર્વશક્તિમાન, સર્વજ્ઞ માનું છું, સમજુ છું અને મારા પ્રશ્નો સુલગ્નાવવા શક્તિમાન છે તેમ હું અંત:કરણથી માનું છું કે, મારો વિશ્વાસ ડગુમગુ થઈ જાય છે, મારી શ્રદ્ધાને વિભાજુત કરી દે છે અને હું અન્ય દેવી દેવતાનું શરણ સ્વીકારું છું.
- (૪) મારા મનને આશાવાદી, આનંદી અને શ્રદ્ધાસભર રાખવાથી મારો આત્મવિશ્વાસ વધશે તેની મને ખાત્રી છે?
- (૫) મારું આંતરબાધ્ય વ્યક્તિત્વ, વર્તન અને વ્યવહાર પારદર્શક છે?

આપણું નકારાત્મક વલણ, આપણા નકારાત્મક વિચારો આપણી શ્રદ્ધાને ડગમગાવી દે છે. આપણી શક્તિઓને કુંઠિત કરી દે છે. આપણી શરણાગતિને પાંગળી બનાવી દે છે.

આપણા હકારાત્મક વિચારો આપણા આત્મવિશ્વાસને, આત્મશક્તિને દટીભૂત કરી પરમાત્માની હિદ્યાનુભૂતિના અનુરૂપી બનાવે છે. આપની આત્મિક શક્તિઓને પિણાનો અને તેને વિકસાવવાનો પ્રયત્ન કરતા રહો.

ॐ મા ॐ

(૪) માનવ જીવનની સમૃદ્ધિ

રાજવાણી જૂન - ૨૦૦૪

મનની શાંતિ, તનની સ્વસ્થતા અને આત્માનો આનંદ જ માનવ જીવનને સર્વાગી સમૃદ્ધ બનાવી શકે છે. આ પ્રણામાંથી એકની પણ ઉણાપ હોયતો માનવ જીવન અતૃપ્ત, અશાંત અને દીનહીન બની જાય છે.

સાંખ્યત સમયમાં, સામાન્ય લોકો એવું માને છે કે, આર્થિક સદ્ધારતા અને તંદુરસ્ત શરીર જ માનવ જીવનની સમૃદ્ધિના સોપાન છે, પરંતુ આ સાચું નથી. માનવ મનમાં જ્યાં સુધી શાંતિ, સંતોષ અને સદ્ગ્રિયારોનું સામ્રાજ્ય સ્થાપી શકાયું ન હોય ત્યાં સુધી જીવનમાં અધૂરપ વર્તાયા કરે છે.

માનવ શરીરમાં સૂક્ષ્મ સ્વરૂપે રહેલું મન માનવ જીવનને ઉદ્દેશ્યામી બનાવી સુખ શાંતિ અને આનંદનું સામ્રાજ્ય અર્પી શકે છે અને તે જ મન જો અશુદ્ધ વાતાવરણમાં અટવાઈ જાય તો માનવજીવનને અદ્યોગામી બનાવી દુઃખ, અશાંતિ અને વિષમય ગતર્ભમાં દક્કેલી શકે છે.

મનને ઉદ્દેશ્યામી બનાવવા માટે આપણે આટલું તો અવશ્ય કરીએ જ.

- (૧) આપણી વાણી વર્તન વ્યવહારનું તટસ્થપણે મૂલ્યાંકન કરી તેને હકારાતમક ઉદ્દેશ્યામી બનાવવા સતત પ્રયત્નશીલ રહીએ
- (૨) પારકી પંચાત કરવાની કે અન્યની નિંદા કરવાનું ટાળીએ.
- (૩) ઈશ્વરની દ્રષ્ટાને જ સર્વોપરી સમજુ જીવનની દરેક પરિસ્થિતિને પ્રેમથી અપનાવી લઇએ.
- (૪) કોઇપણ પરિસ્થિતિમાં માનસિક સમતુલા જાળવી રાખીએ.
- (૫) કડવી વાતોને કંઠમાં જ અટકાવી દઇએ.
- (૬) વર્તમાનની પળોને વિવેકથી જીવતાં અને માણાતાં રહીએ.
- (૭) ફરજને કે કાર્યને પૂજા સમજુ પૂરી નિષ્ઠાથી કાર્ય કરીએ, અને પ્રભુને સમર્પિત કરી દઇએ.
- (૮) મનને પ્રવૃત્તિમય બનાવી સતત પુરુષાર્થ કરતા રહીએ.
- (૯) સત્ય સ્વરૂપ પરમાત્મામાં અનન્ય શ્રદ્ધા અને શરણાગતિ રાખી નામ સમરણ મંત્રજાપ કરીએ.
- (૧૦) સત્તસંગ, સ્વાધ્યાય અને નિસ્ત્વાર્થ સેવા કાર્યથી મનના નહીં રહેની નાના નકારાતમક વલણને અટકાવીએ અને ભિટાવી દઇએ.
- (૧૧) સ્થિતપ્રઝા બનીએ, મનમાં સમત્વનો ભાવ કેળવીએ.

ॐ મા ॐ

(૫) પ્રમાણિકતાને જીવનમાં અપનાવો

Honesty is the best policy

રાજવાણી જુલાઈ - ૨૦૦૪

પ્રમાણિકતા એ જ સફળ અને સુખી જીવનનો પાયો છે. વેપારી પોતાની જાતને જ જ્યારે પોતાનો ગ્રાહક સમજે ત્યારે જ તેને ગ્રાહકની માંગણી અને લાગણી સમજાય. આપણને કોઇ છેતરી જાય, હલકો માલ આપે, વજનમાં ઓછો માલ આપે ત્યારે આપણે મનથી દુઃખી થઇએ છીએ અને વેપારી પ્રત્યે અવિશ્વાસ કે વિશ્વાસધાતની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

સફળ વેપારનો પાયો સત્ય અને પ્રમાણિકતા છે. અમુક દુકાન પર કોઈપણ ગ્રાહક, નાનું બાળક હોય, ભણેલો કે અભણ હોય, છેતરવામાં આવતો નથી. નફાનું ધોરણ પ્રમાણસર છે. ભેટસેળ કે તોલમાપમાં પણ બરાબર હોય છે.

જો આ નિયમ બધા જ વેપારીઓ અજમાવે તો ? વળી આવી જ પ્રમાણિક ભાવના દરેક વ્યક્તિ પોતાના કાર્યક્ષેત્રમાં અપનાવે તો દેશની પ્રતિષ્ઠા વધી જાય, રાષ્ટ્રનું ગૌરવ વધે.

વ્યક્તિગત સ્વાર્થ, રાષ્ટ્રીય ચાન્દિયને બહુ લગાડવામાં અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. માન મરતબો, પ્રતિષ્ઠા અને ધન કમાવવાની લાલસા જ્યારે માનવમનમાં જન્મે છે ત્યારે તે સ્વાર્થી લોભી અને દ્રાર્ઘાળું બની જાય છે અને સારા સારનો વિવેક વિસરી જાય છે.

પૂરો માલ, સાચું તોલમાપ, સાચો નમૂનો, પૂરૈપૂરી નોકરીમાં દંધામાં પ્રમાણિકતા અને વચન પાલન એ દ્રારાનદાર વ્યક્તિના લક્ષણ છે. જો આપણે સુખમય જીવન જીવવું હોય તો પ્રમાણિકતાને જીવનમાં અપનાવીએ.

(૬) આળસની વિષઘેલને કાપી નાખીએ

રાજવાણી ઓગષ્ટ - ૨૦૦૪

"મને કંટાળો આવે છે." "મને કામ કરવું ગમતું નથી" વગેરે વગેરે વાક્ય આળસુ વ્યક્તિના મુખમાંથી અવારનવાર સરી પડે છે. કોઈપણ કાર્ય મુલત્વી રાખવાનો વિચાર આવે તો સમજુ લેવું કે, આપણામાં આળસનો પ્રવેશ થદ ચૂક્યો છે. ચોર ધરમાં પેસીને ભૌતિક વસ્તુઓ ચોરી જાય છે તેમ આળસ રૂપી ચોર મનમાં પ્રવેશીને આપણા મનોબળને હણી નાખે છે. શારીરિક અને બોદ્ધિક શક્તિ ક્ષીણ કરી નાખે છે, જીવનને લૂંટી લે છે. આળસ એટલે જ પ્રમાદ જે વિનાશકારી છે. આળસ એ તો મનમાં વ્યાયેલું અને શરીરમાં પ્રસરી રહેલું ધીમું ઝેર છે. કેટલાય તેજસ્વી વ્યક્તિઓ આળસના આવરણમાં એટલી બધી અટવાઈ જાય છે કે તે પોતાનું સત્ય પોતાની શક્તિ ખોઇ બેસે છે.

આળસની નિકટની સખી ઉંદ્ય છે. વધુ પડતી ઉંદ્ય મન અને દ્રબ્દ્યોને શિથિલ બનાવી દે છે. કાર્યશક્તિ ધટાડી દે છે. આર્થિક ઉપાર્જન અને સામાજિક સબંધો ક્ષીણ થતા જાય છે. શરીર સ્વાસ્થ્ય કથળે છે. રોગ, અપયોગ, અનિંદ્રા, તામસી પ્રકૃતિના શિકાર બની જવાય છે.

પ્રમાદને પ્રવેશબંધી ફરમાવવા માટે આપણે શું કરવું જોઈએ ?

૧. પ્રમાણને આપણા વ્યક્તિત્વની પરિદ્ધમાં પ્રવેશ બંધી ફરજમાંથી, આળસના આગમન વેળામે સતર્ક બની પ્રવૃત્તિ કરવાનું શરૂ કરો.
 ૨. મનોબળ મજબૂત બનાવવા માટે શિસ્ત અને સંચમનું આચરણ કરો.
 ૩. પરિશ્રમ અને પુરુષાર્થને જ જીવનનો મુદ્રાલેખ બનાવો.
 ૪. પોતાની ઉંમર તેમજ શારીરિક, માનસિક પરિશ્રમના અનુસંધાનમાં ઊંઘવાનો સમય અને માત્રા નક્કી કરો, સામાન્ય વ્યક્તિને છ થી આઠ કલાકની ઊંઘ પૂરતી થાં રહે છે.
 ૫. દિવસ દરમિયાન કયારેય ઊંઘવું નહિં.
 ૬. આરામ અને આળસનો ભેદ સમજો. આરામથી મન અને શરીરમાં પ્રસંગતા, તાજગી પ્રસરી જાય છે. કાર્યશક્તિ વધે છે. સૂધી રહેવાથી જ આરામ મળે તેવું નથી. મનને મનગમતા માછોલમાં મહાલવા દેવાથી પણ આળસ મળી જાય છે.
- આળસ એ માનસિક વિકૃતિ છે. લંકાપતિ મહાવિદ્ધાન રાવણને જીવનમાં ત્રણ કાર્યો કરવાં હતાં
૧. સ્વર્ગમાં જવા માટે સીડી બનાવવી હતી.
 ૨. સમુદ્રના ખારા પાણી મીઠાં કરવાં હતાં.
 ૩. સોનામાં સુગંધ ભેણવવી હતી.
- આળસ અને મુલટી રાખવાની વૃત્તિને લીધે તે આવા મહાન વિચોરોને સંકલ્પબદ્ધ કરી શક્યો નહિં.
૭. આહાર વિહાર અને આળસ આરામની મર્યાદા-સમય અને શક્તિની મર્યાદા સમજુને જ ઉપયોગ કરો.

" અતિરેક સર્વત્ર વજર્યતે "

૮. સૂર્યોદય પહેલાં જ ઊર્ધ્વવાનું રાખો.
૯. મનને અને શરીરને હંમેશાં પ્રવૃત્તિશીલ રાખો. તમારા વ્યવસાય, શોખ અને સેવાના કાર્યમાં મનને પ્રવૃત્ત થવા દો.
૧૦. અસ્ત્રિલ ચિંતા, ઉતેજક વાતાવરણ, ખાણી પીણી, સૂર્યાસ્ત પછીનું અને મોડી રાતનું જમણા શાંતિ દાયક નિંદ્રામાં બાધક બને છે. જમ્યા પછી ચાર પાંચ કલાક પછી જ સૂવાનો સમયગાળો હોવો જોઈએ. સાત્વિક, શુદ્ધ આહાર વિહાર અને વાતાવરણથી મનમાં પ્રસંગતા વ્યાપી રહે છે.
૧૧. સત્સંગ, સ્વાદ્યાય કે પ્રાર્થના કાર્ય પછી જ સૂધ જવાથી શાંતિથી ઊંઘ આવી જાય છે.
૧૨. પોતાનું કાર્ય જાતે જ કરવાનો આગ્રહ રાખો. સ્વાશ્રયી બનો.
૧૩. રચનાત્મક વિચારોને સંકલ્પબદ્ધ કરી આચરણમાં મૂકો.
૧૪. ઉત્સાહપૂર્વક અને આત્મસંતોષ થાય તેવું અને તે પ્રમાણે કાર્ય કરવાનો આગ્રહ રાખો.
૧૫. સારી સોખત સત્સંગ, સ્વાદ્યાય અને સંતસમાગમ મનની મલિનતાને દૂર કરવા સક્ષમ છે.

ॐ મા ॐ

સમાચાર

આસો નવરાત્રિ

આસો મહિનાની નવરાત્રિ મહોત્સવ આઠ દિવસનો છે. તા. ૧૫-૧૦-૦૪ થી ૨૨-૧૦-૨૦૦૪ વિશિષ્ટ ઉપાસના કરવા ઈચ્છતા ભાવિકોને પૂજયશ્રી આશીર્વાદ પાડવે છે.

નૂતન વર્ષ

તા. ૧૩-૧૧-૦૪ શનિવાર નૂતન વર્ષ છે. ભાવિકોને નૂતનવર્ષાભિનંદન સહ આશીર્વાદ. શ્રદ્ધા કુટીરમાં પૂજયશ્રીના દર્શનનો લાભ મળી શકશે. સવારે ૮-૦૦ થી ૧-૦૦ વાગ્યા સુધી.

સેવા યજ્ઞા - જ્યારાતમાં

નવેમ્બર ૨૦૦૪ થી ૨૦૦૫ માર્ચ

સુરત

તારીખ	વાર	સમય	સરનામું
(૧) ૧૭-૧૧-૨૦૦૪	બુધવાર	૧૨-૪	શ્રી ભગવાનદાસ બી. જરીવાલા
	૧૮-૧૧-૨૦૦૪	ગુરુવાર	૧૨-૪
(૨) ૧૯-૦૨-૨૦૦૫	શનિવાર	૧૨-૪	વિજયનગર કો. ઓ. હા. સોસાયટી,
	૨૦-૦૨-૨૦૦૫	રવિવાર	૧૨-૪

મુંબઈમાં

(૧) ૨૭-૧૧-૨૦૦૪	શનિવાર	૧૨-૪	અહલ્યા આશ્રમ, (ઉત્કર્ષ) ટી.પી.એચ.એસ. ૭ મો ગોળીબાર રોડ, ગોવિંદધામ આશ્રમ સામે, શાન્તાકુઝ, ઇસ્ટ મુંબઈ.
(૨) ૧૯-૦૩-૨૦૦૫	રવિવાર	૧૨-૪	લક્ષ્મીબાગ, ઓપેરાહાઉસ, ચર્નીરોડ, મુંબઈ.
	૨૦-૦૩-૨૦૦૫	રવિવાર	૧૨-૪

નાગપુર

(૧) ૩૦-૧૧-૨૦૦૪	મંગળવાર	૧૨-૪	શ્રી વજુભાઈ ગગલાણી ઈતવારી કો. ઓ. હા. સોસાયટી, પોસ્ટ ઓફિસની બાજુમાં, નાગપુર.
----------------	---------	------	---

નીલોણ અમદાવાદમાં કાર્યયડા બંધી

૧. ટા. ૧૦-૧૧-૨૦૦૪ બુધવાર
૨. ટા. ૧૭-૧૨-૨૦૦૪ થી ટા. ૨૫-૦૧-૨૦૦૫
૩. ટા. ૧૮-૦૨-૨૦૦૫ થી ટા. ૨૧-૦૨-૨૦૦૫
૪. ટા. ૧૭-૦૩-૨૦૦૫ થી ટા. ૨૧-૦૩-૨૦૦૫

નીલોણ અમદાવાદમાં કાર્યયડા ચાલુ

૧. ટા. ૦૫-૧૨-૨૦૦૪ થી ટા. ૧૫-૧૨-૨૦૦૪
૨. ટા. ૨૭-૦૧-૨૦૦૫ થી ટા. ૧૭-૦૨-૨૦૦૪
૩. ટા. ૨૨-૦૨-૨૦૦૫ થી ટા. ૧૫-૦૩-૨૦૦૫
૪. ટા. ૨૨-૦૩-૨૦૦૫ થી ચાલુ

પૂજય રાજયોગી નરેન્દ્રજીનો વિદેશનો કાર્યવાજ

ઢાલેન

૨૭-૧૨-૦૪	રવિવાર સાંજે	૩ થી ૫	૬ ઓલ્ડ્લીન	પ્રદીપ વડેરા	૦૧૧૯૨૩૫૪૯૧૧
૨૭-૧૨-૦૪	સોમવાર સાંજે	૩ થી ૫	સ્ટ્રીટ, લેસ્ટર.	પ્રદીપ વડેરા	૦૧૧૯૨૩૫૪૯૧૧
૦૧-૦૧-૦૫	શનિવાર સાંજે	૩ થી ૫	,,	પ્રદીપ વડેરા	૦૧૧૯૨૩૫૪૯૧૧
૦૨-૦૧-૦૫	રવિવાર સાંજે	૩ થી ૫	,,	પ્રદીપ વડેરા	૦૧૧૯૨૩૫૪૯૧૧
૦૮-૦૧-૦૫	શનિવાર સાંજે	૩ થી ૫	વેભલી લંડન	સુશીલાબેન પોપટ	૦૨૦૮૬૦૨૩૦૨૮
૦૯-૦૧-૦૫	રવિવાર સાંજે	૩ થી ૫	વેભલી લંડન	સુશીલાબેન પોપટ	૦૨૦૮૬૦૨૩૦૨૮

નૂતન વર્ષનો સંદેશ

તમારા અમસ્ત જીવનને-પ્રેમથી છલકાવી દો.
સિંહતથી સભર બનાવી દો.
વિશ્વાસ, સહાનભૂતિ અને સર્વાઈ કેળવો.
અહૃતને ઓળખી ઓગાળી નાખો.
સાત્વિક આનંદની પ્રાપ્તિનો પ્રયત્ન કરો.
સિથતપ્રગા બનો. વેરાગી રહો.
તમે આ ધારો છો એટલું દુષ્કર નથી.
અહેલાઈથી પ્રાપ્ત થઈ શકે.
ધીરજ ધરો. સહનશીલ બનો.
મિત્રોમાં અવશ્ય વૃદ્ધિ થશે.
શત્રુ મૈત્રીનો હાથ લંબાવશે.
કોઈપણ પરિસિથતિમાં નમાલાં ન બનો.
ઝુમારી કેળવો. જીવનને ખમીરવન્તુ બનાવો.
જુઆં, દશો દિશાઓમાંથી ઈશ્વરીય સહાય તમને મળી રહી છે.
ગભરાઓ નહિં. કાર્ય કર્ય જાઓ.
હવે, સફળતાની સરહદો બહુ દૂર નથી.

રાજયોગી નરેન્દ્રજીના આશીર્વાદ સહ
નૂતન વર્ષાભિનંદન